Prof. Univ. Dr. Mihaela PALADE

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” de pe Bulevardul Constantin Brâncoveanu

O biserică de cartier, o filă de poveste bucureșteană

București
2020

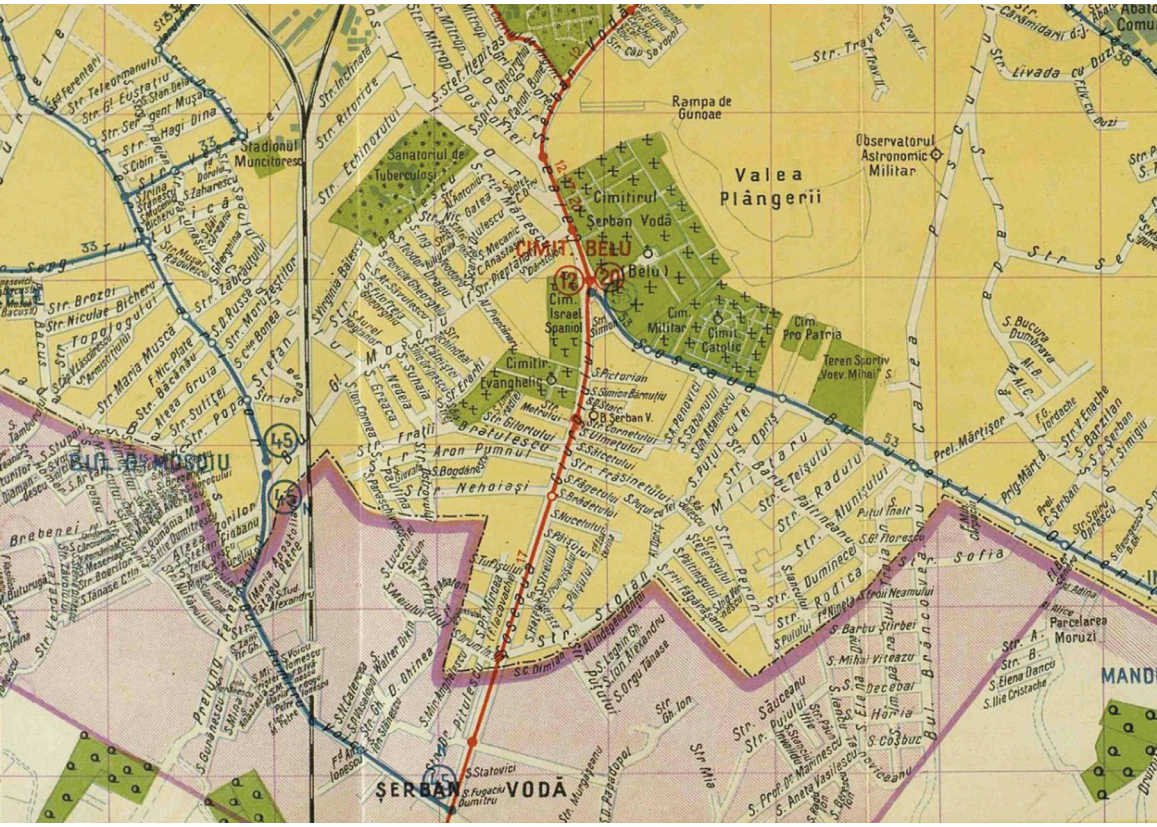
O biserică de cartier, o filă de poveste bucureşteană

Biserica asupra căreia ne-am îndreptat paşii şi atenţia aparţine grupului, destul de numeros, de biserici bucureştene ridicate după 1990. Aşadar, este o biserică cu o istorie extrem de scurtă, dar nu mai puţin bogată în griji şi trudă, în momente de cumpănă în care a fost trăită, şi nu doar rostită, mărturia Sfântului Apostol Pavel: „... că peste măsură, peste puteri, am fost îngreuiaţi, încât nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viaţă..." (*II Corinteni* 1, 8)

Biserica „Sfinţii Arhangheli" s-a născut din râvna unui preot, urmat şi ajutat apoi de alţi pescari de oameni, şi a crescut din mila Domnului şi a celor care au pus umărul la ridicarea ei, pentru a putea naşte, la rându-i, generaţii şi generaţii de creştini, prinşi în mreaja vieţuirii creştine.

Cartierul în care se află astăzi este unul integrat Bucureştiului, dar cu ceva decenii în urmă, situaţia era cu totul alta. Se spune că parohia este situată „pe locul fostul sat Puţul Înalt, cu o importanţă istorică aparte (întrucât aici fuseseră nişte vii dintr-o mare moşie brâncovenească)". În *Istoria Bucureştilor*, Constantin C. Giurescu menţiona câteva străzi din Bucureşti care şi-au luat numele de la anumite puţuri de apă, fapt pentru care ele amintesc de „puţul cu plopi", de „puţul de piatră", de „puţul cu apa rece" (o excepţie, pe drept cuvânt, relevantă), de „puţul înalt" (având cumpănă înaltă), de „puţul cu tei" sau de „puţul cu roată"[1].

[1] Constantin C. Giurescu, *Istoria Bucureştilor*, ediţia a doua, revăzută şi adăugită, Editura *Sport-Turism*, Bucureşti, 1979, p. 345.

La intersecția bulevardului Constantin Brâncoveanu cu Șoseaua Olteniței, existau două străzi purtând numele puțurilor cu apă, și anume strada Puțul cu Tei și Puțul Înalt. În prezent, ultima nu mai apare menționată pe hărți, dar amintirea ei s-a păstrat nu doar în memoria celor care au auzit de ea, ci și în filele cărților de cult, care mărturisesc despre Parohia „Puțul Înalt", a cărei istorie este strâns legată de Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil", de pe bulevardul Brâncoveanu.

De la sat la oraș: extinderea capitalei

Despre București, precum și despre alte orașe, s-a afirmat că ar fi fost „un sat mai mare", afirmație contrazisă cu anumite argumente pe care nu e cazul să le discutăm aici[2]. Oricum, arhitecți de marcă considerau că Bucureștii erau, în veacul al XVIII-lea, „un târg liniștit, compus din câteva mănăstiri împrejmuite cu ziduri de cetate; dintr-un număr restrâns de locuințe mari, grupate în jurul Palatului Domnesc; dintr-un cartier comercial cu o înfățișare orientală în care se concentra toată activitatea comercială a orașului și dintr-un foarte mare număr de proprietari cu caracter rural, care îndreptățeau pe un călător al timpului să spună că a întâlnit la București mai mulți copaci decât locuitori".[3] Pe de altă parte, oraș așezat pe o câmpie întinsă, unduită precum cursul Dâmboviței, Bucureștiul era recunoscut altădată pentru suprafețele mari de viță-de-vie, care se întindeau din ce în ce mai mult, încât din dealul Cotrocenilor și până la cel al Văcărești alcătuiau marea și renumita Podgorie a Bucureștilor[4]. Cert este că în 1791, între Podul Mogoșoaiei și Podul Târgului de Afară, adică între Calea Victoriei de azi și Calea Moșilor, „nu erau mai puțin de 74 (șaptezeci și patru) de vii".[5]

[2] Dana Harhoiu, *București, oraș între Orient* și *Occident/Bucarest, une ville entre Orient et Occident,* Editura *Simetria*, 1997, p. 17.

[3] G. M. Cantacuzino, Octav Doicescu, *Simetria. Caiete d*e artă critică, nr. 5 București, 1943. p. 15 – 20, și G. M. Cantacuzino, *Introducere în studiul arhitecturii,* București, 1926, p. 11.

[4] George Potra, *Din Bucureștii de ieri*, vol. I, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1990, p. 188.

[5] C. Giurescu, *op. cit,* p. 267.

ÎMPĂRȚIREA ADMINISTRATIVĂ A BUCUREȘTILOR ÎN 1966

LEGENDA

- Limita orașului republican București, cu localitățile dependente
- Limita raioanelor
- Limita orașului propriu zis

Suprafețele clădite sînt hașurate. În paranteză vechile denumiri

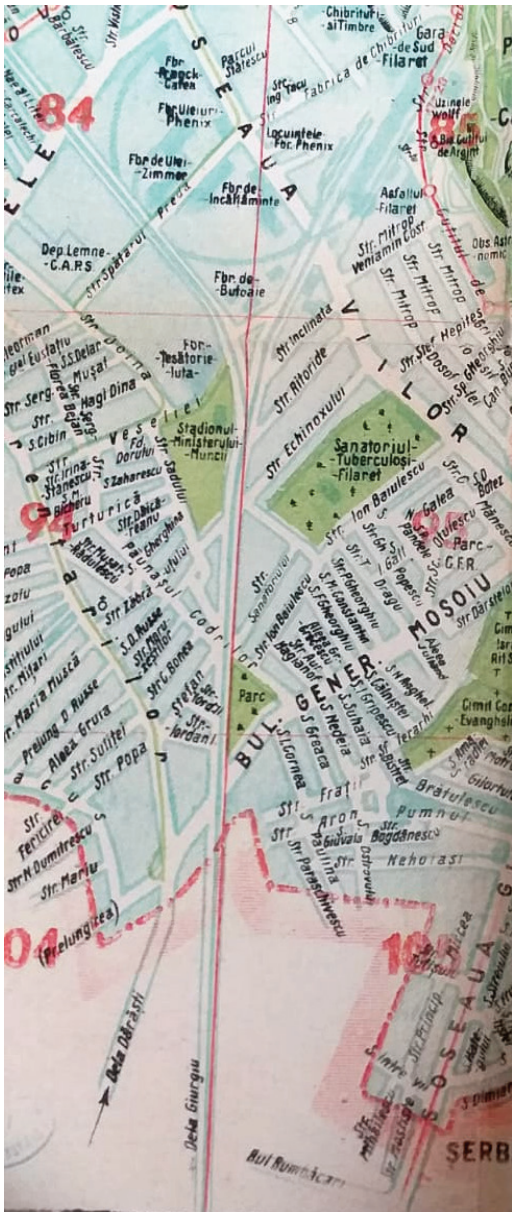
Cu atât mai mult zonele extravilane serveau plantațiilor de viță-de-vie, astfel că arealul la care ne raportăm azi era indicat în hărțile bucureștene și, mai ales, în celebrul Plan Borroczyin, ca fiind o mare plantație de viță-de-vie, iar drumul care ducea către Giurgiu sau către „Kalarash" era înconjurat de podgorii.

În București erau prea bine cunoscute *mahalalele*, termen de origine turcească care, spre sfârșitul secolului al XVI-lea și începutul celui de-al XVII-lea, înlocuiseră termenul de *enorie*, de origine grecească. Numai că, încă din „a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, mahalaua căpătase înțelesul discriminator, cu o nuanță peiorativă, de așezare mărginașă, la periferia orașului, spre deosebire de centru, care constituia târgul propriu-zis"[6].

[6] *Ibidem*, p. 364.

În 1831, prin Regulamentul organic, se trasează barierele de sud ale orașului la Mahalaua Cărămidarilor, Dealul Văcăreților și Dealul Piscului, casele și grădinile podului Șerban-Vodă, iar în 1852, Planul Borroczyn enumeră barierele orașului, printre care sunt și Cărămidarii de Jos[7], Bărbătescu (Șerban-Vodă)[8].

Din păcate sau din fericire, la sfârșitul secolului al XIX-lea, filoxera a lovit plantațiile de viță-de-vie, care şi aşa începuseră să se restrângă, din dorința ca, pe locul lor, să se ridice case de locuit, cartiere[9]. Astfel că, la începutul secolului XX, treptat, zona de la intersecția Şoselei Olteniței cu cea a Giurgiului, care făcea parte din satul Şerban-Vodă, avea să fie integrată orașului Bucureşti. Printre primii proprietari ai zonei au fost „Anton Colorian

Sanatoriul-Tuberculosi-Filaret
Fbr. de Incălțăminte
Fbr. de Butoaie
Fbr. de Ulei-Zimmer
Fbr. Phenix
Locuințele Fbr. Phenix
Dep. Lemne-C.A.F.R.S
Stadionul-Ministerului-Muncii
Parcul Șalatescu
Fbr. Rasch-Latea
Aşezămintele Filaret
Gara de Sud-Filaret
Chibriturile Timbre
Str. Mitropolit Veniamin Costache
Str. Mitropolit Dosoftei
Str. Mitropolit Ghenadie
Str. Mitropolit Hrisant
Str. Mitropolit Iacov Putneanul
Str. Mitropolit Ioanichie Balaci
Str. Mitropolit Iosif Naniescu
Str. Mitropolit Nifon
Str. Mitropolit Varlaam
Str. Mitropolit Visarion
Str. Mitropolit Visarion Puiu
Str. Mitropolit Visarion Puiu
Str. Mitropolit Visarion Puiu

Soc. Educatia Fizică -INAINTE-
Rampă -de Gunoaie
Observatorul -Astronomic -Militar
MLAȘTINA -Valea Plângerei-
Cimitirul -Serban-Vodă -BELU-
Cimit. -Militar
Cimit. -Catolic
Cimit. -Pro -Patria
Terenul -Sportiv -Voevodul Mihai
Crematoriul -Uman -Genușa
Sph. Zerlendi -Tuberculosi
Liceul -Gh. Sincai
Sanat de Tuberc.
Muzeul Militar
Abatorul -Comunal
Piață -Obor
Industr. -Bumbac
Soc. Protectia -Animalelor -Ecarisaj
Grădinărie
Fundătură
Calea Văcărești
Calea Rahovei
Calea Giulești
Drumul Luncei
Luncei
Văcărești
Închisoarea -Văcărești
Parc Moruzi
Mlaștina
SOSEAUA OLTENITEI
Strada Lunei
Strada Viitorului
Strada Minerului
Strada Sporului
Strada Brazilor
Strada Lucerna
Strada Mugurei
Strada Lăptarului
Strada Lăcrămioarei
Strada Lăcrămioarei
Strada Lăcrămioarei

şi Barbu Păltineanu, care, din cauza filoxerei care le afectase plantațiile de viță-de-vie de aici, încep să vândă loturi din proprietăți. Astfel, primele străzi din satul Şerban-Vodă poartă numele primilor locuitori ai zonei care s-au implicat în modernizarea ei: Anton Colorian, Ilie Opriş, Stoian Militaru, Radului, denumiri păstrate şi astăzi”[10].

Înainte de izbucnirea Primului Război Mondial, datorită extinderii rapide, Şerban-Vodă a trecut de la statutul de sat la cel de comună, construindu-se ulterior, pe Şoseaua Giurgiului, şi o primărie[11]. Într-o hartă din 1921, limita sudică a Bucureştiului era undeva pe șoseaua București – Oltenița, iar prin modificarea administrativă din 1926, partea de nord a comunei Şerban-Vodă a fost inclusă în sectorul III (Albastru) al municipiului Bucureşti, iar partea de sud, incluzând zona Progresului şi Apărătorii Patriei, a rămas în continuare comună suburbană[12].

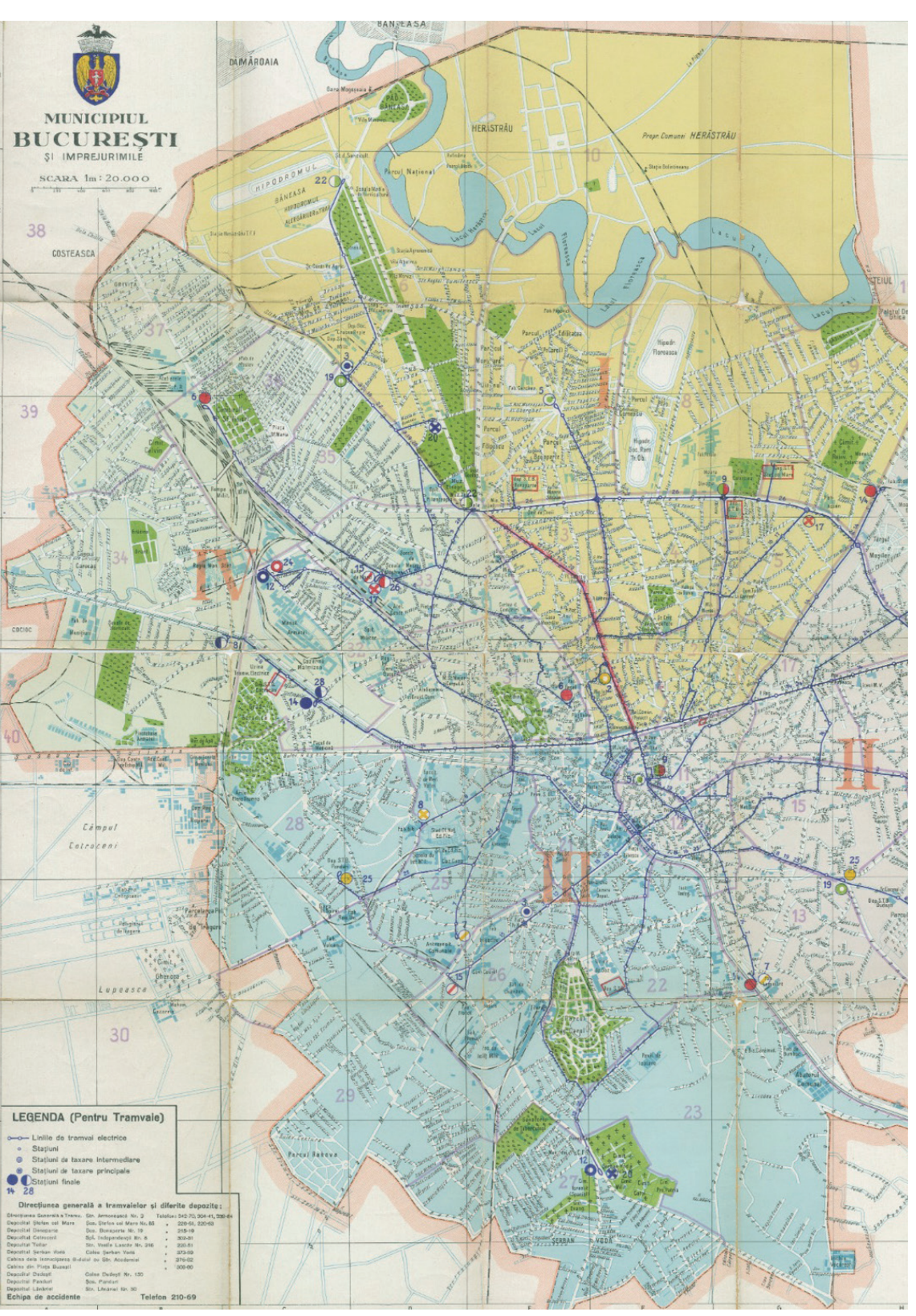
În planul industrial din 1928, limita oraşului era pe şoseaua spre Oltenița, iar într-o hartă din 1931 a liniilor de tramvai în exploatare, comuna Şerban-Vodă apare integrată în oraş, granița fiind cumva trasată de un tronson din strada Stoian Militaru şi de un drum prin câmp, în prelungirea Căii Piscului. „Lumea civilizată” se termina la cimitirul Bellu, acolo unde avea capăt tramvaiul 20, care ajungea, prin strada 11 iunie, până la șoseaua Kiseleff.

Pe majoritatea hărților bucureştene, apare menționat un drum care pleacă din Dealul Piscului şi care, în Planul Borroczyn, apare sub numele de „Drumul Piskului”.

[10] M. Murgoci, *op. cit.*, p. 12.

[11] *Ibidem*, p. 12.

[12] *Ibidem*, p. 12.

MUNICIPIUL
BUCUREȘTI
ȘI IMPREJURIMILE
SCARA 1m : 20.000
BĂNEASA
DĂMĂROAIA
HERĂSTRĂU
Prop. Comunei HERĂSTRĂU
HIPODROMUL
BĂNEASA
Parcul Național
Lacul Herăstrău
Lacul Floreasca
Lacul Tei
COSTEASCA
GRIVIȚA
Hipodr. Floreasca
Parcul Carol
Parcul Filipescu
Parcul Monument
Parcul Libertății
Parcul Copilului
Parcul Mogoșoaia
Câmpul Cotroceni
Lupeasca
Parcul Bazilescu
SERBAN VODĂ
CĂCIOC
LEGENDA (Pentru Tramvaie)
Liniile de tramvai electrice
Stațiuni
Stațiuni de taxare intermediare
Stațiuni de taxare principale
Stațiuni finale
Direcțiunea generală a tramvaielor și diferite depozite:
Echipa de accidente
Telefon 210-69

Un bulevard cu nume de martir: Constantin Brâncoveanu

Dealul Piscului era o limbă de pământ situată între bălțile formate de Dâmbovița, în apropierea dealului cu vii al Văcărești (pe care se ridica mănăstirea cu același nume) și care constituia pârtia de schi a tinerilor din perioada interbelică[13]. Întrucât șesul coboară repede în lunca Dâmboviței, diferența dintre punctul cel mai înalt (88,37 m) și cheiul Dâmboviței (65 m) este de 18,37m[14]. Din acest deal pleca drumul omonim, care apare menționat în toate hărțile Bucureștiului. Nu lipsit de importanță e faptul că el se continuă cu un drum prin câmp către linia de centură, din comuna Șerban-Vodă - într-o hartă din 1921, la fel și în planul industrial din 1928.

O hartă a mijloacelor de transport, nedatată, dar presupusă a fi din perioada 1935 – 1940, vine cu o noutate în ceea ce privește marginea Bucureștiului, marcată de străzile Stoian Militaru și Strada Făgărașului. Zona actuală a cartierului Brâncoveanu era inclusă în comuna Șerban-Vodă. Apare o tramă stradală în care, în prelungirea Căii Piscului, este marcat „Bdul Brâncoveanu", cu o parcelare în străzi perpendiculare pe el[15]. Zona de sud începea să capete ceva importanță, având în vedere linia de tramvai 17, care circula pe Șoseaua Giurgiului, sau linia de mașină 53, în care se făcea transbordarea din tramvaiele 12 și 20, care circulau doar până la cimitirul Bellu. Linia 53 mergea pe Șoseaua Olteniței, până spre Apărătorii Patriei.

[13] M. Murgoci, *op. cit.*, p. 18.

[14] C. Giurescu, *op. cit.*, p. 19.

[15] O structură care avea să se mențină și mai târziu, fiind prezente în Alexandru Ionescu, Constantin Kiriac, *Bucureşti, ghidul străzilor*, Editura Sport-Turism, București, 1982.

Aici găsim menționat „Bulevardul Brâncoveanu", a cărui apariție pe harta Bucureștilor este fixată de Constantin Giurescu în 1943. El menționează faptul că arterele principale de circulație ale capitalei s-au realizat în două etape. Mai întâi, primar fiind Pache Protopopescu, marele „Bulevard Vest-Est", în 1890, a fost prelungit în ambele direcții atât dincolo de extremitatea Cișmigiului, spre Cotroceni, cât și dincolo de piața Bălcescu, tăind Calea Moșilor, strada Traian și înaintând spre Șoseaua Iancului, fiind finalizat în 1895. Cu un an mai înainte, în 1894, primar fiind Nicolae Filipescu, „se începuse tăierea celuilalt mare bulevard, Nord-Sud, pe două porțiuni ale lui: prima – între Piata Victoriei și Piața Romană, porțiunea numită azi bulevardul Ana Ipătescu; cea de-a doua, de la Piața Mare sau Bibescu-Vodă spre miazăzi, porțiune numită astăzi bulevardul George Coșbuc. Totodată, se tăia și Bulevardul Independenței, făcând legătura între Câmpul Filaretului și Dâmbovița. Lucrarea celor două mari bulevarde, Vest-Est și Nord-Sud, care taie cruciș orașul, împărțindu-l în patru sferturi[16], a durat, fiecare, decenii întregi și s-a făcut în etape pe de o parte pentru că nu erau fonduri, pe de alta, pentru că nu exista o continuitate în preocupări. Cel de-al doilea bulevard s-a isprăvit de tăiat abia la sfârșitul anului 1943"[17], mai precis în noiembrie 1943, când s-a inaugurat „bulevardul Brâncoveanu, care formează una din porțiunile marii artere Nord-Sud, începute cu o jumătate de secol mai înainte."[18]

[16] C. Giurescu, *op. cit.*, p. 158.

[17] *Ibidem*, p. 159.

[18] *Ibidem*, p. 213.

Acest bulevard era o continuare a Căii Piscului, care traversa un spațiu verde, proiectat a fi amenajat ca parc: „Ceva senzațional apărea pe **29 mai** '74 în *Scînteia* – un material despre *viitorul* Parc al Tineretului, numit provizoriu *Bucur-Parc*. Planurile erau generoase; niciodată nu au fost duse, însă, la îndeplinire."[19] Într-un final, „Cociocul" cuprins între Calea Piscului şi cimitirul Bellu a devenit Parcul Tineretului[20], dar bulevardul anunțat în ziar, ce urma să urce dealul *spre* Brîncoveanu, nu s-a mai făcut după cum fusese planificat[21].

În *Ghidul* din 1962, bulevardul Constantin Brâncoveanu apare menționat ca stradă[22], iar în cel din 1978 nu apare menționat, semn că nu era decât o arteră de circulație minoră[23], pentru ca, în *Ghidul străzilor* din 1982, „Bdul Constantin Brâncoveanu" să apară clar marcat[24] - având adiacente străzile Iarba Câmpului şi Râul Mara, despre care va veni vorba mai jos.

În august 1974, pe Dealul Piscului a fost inaugurată Sala Polivalentă[25], sub titulatura de *Palatul Sporturilor și Culturii din București*, amplasată chiar la Strada Piscului, care s-a

[19] *Parcul Tineretului în presa vremii*, https://www.bucurestiivechisinoi.ro/2017/06/parcul-tineretului-in-presa-vremii/.

[20] C. Giurescu, *op. cit.*, p. 337.

[21] *Parcul Tineretului în presa vremii*, https://www.bucurestiivechisinoi.ro/2017/06/parcul-tineretului-in-presa-vremii/.

[22] Dan Berindei, Paul Cernovodeanu, *Bucureşti. Ghid,* Editura *Meridiane*, București, 1962, p. 353.

[23] Dan Berindei, Paul Cernovodeanu, *op. cit.*, Dan Berindei, Sebastian Bonifaciu, *București, ghid turistic*, Editura *Sport-Turism*, București, 1978, p. 178 – 183.

[24] Alexandru Ionescu, Constantin Kiriac, *Bucureşti. Ghidul străzilor*, Editura *Sport-Turism*, 1982, planşa 108.

[25] M. Murgoci, *op. cit.*, p. 18.

păstrat, transformată într-o importantă alee din Parcul Tineretului. Astăzi, o bună parte a ei a fost desființată, integrată în masa verde a parcului, rămânând doar extremitățile[26]. Iar în continuarea ei este bulevardul Brâncoveanu, considerat de istoricul Constantin C. Giurescu a fi o componentă a structurii cruciforme a Bucureştiului, structură care a fost şi este, din păcate, ignorată în continuare[27]. El constituie o arteră vitală a unui cartier care s-a plămădit cu încetul şi a cărui etimologie rămâne încă incertă: cartierul Berceni[28].

Microraionul Nițu Vasile și cartierul Berceni

După ce a menționat termenii de *enorie* şi *mahala*, istoricul C. Giurescu a trecut la *cartier*, termen de origine franceză (*quartier*) care, în secolul al XIX-lea, a înlocuit mahalaua[29]. După ce, la cumpăna secolelor al XIX-lea și al XX-lea, la bifurcarea Şoselelor Olteniței și Giurgiului, a apărut **satul Şerban-Vodă, apoi comuna,** treptat, el avea să fie integrat în oraşul Bucureşti, „fiind cunoscut astăzi drept parte a ***cartierului Berceni*** **(s. n.).** Extinderea zonei porneşte din perimetrul dintre Şoseaua Olteniței şi Calea Piscului (aproape de stația de metrou Constantin Brâncoveanu)”[30].

[26] https://www.google.com/maps/place/Calea+Piscului,+București.

[27] „O ipoteză tulburătoare: Bucureștiul, întemeiat ca oraș sacru”, interviu cu arh. Șerban Popa de Dumitru Manolache, 21 Mar, 2011, https://ziarullumina.ro/interviu/o-ipoteza-tulburatoare-bucurestiul-intemeiat-ca-oras-sacru-13617.html.

[28] *De unde vine denumirea cartierului Berceni?* https://bercenidepoveste.ro/denumirea-cartierului-berceni/.

[29] C. Giurescu, *op. cit.*, p. 364.

[30] *Străzi cu povești în cartierul Berceni*, https://cartierulberceni.com/2014/03/26/strazi-cu-povesti-in-cartierul-berceni/.

Iar după ce **comuna Șerban-Vodă** (care se regăsește astăzi în cartierele Berceni, Giurgiului şi Progresul) a fost înglobată treptat în hotarele capitalei, anul 1950 a adus noua împărțire administrativă în raioane[31], zona cartierului nostru, inclusiv fosta comună Șerban-Vodă, fiind incluse în raionul Nicolae Bălcescu[32].

Practic, denumirea „Berceni", atribuită zonei dintre Șoseaua Olteniței şi Șoseaua Giurgiului, a început să fie menționată abia odată cu construirea ansamblurilor de locuințe muncitorești din microraionul Nițu Vasile (începutul anilor '60), continuând cu ansamblurile **Berceni-Olteniței** şi **Sud-Berceni**. Până atunci, porțiunea de teren adiacentă Șoselei Olteniței (până la stația de metrou Constantin Brâncoveanu) era cunoscută drept cartierul Şerban-Vodă-Bellu[33].

Partea de sud a cartierului a început să fie modernizată începând cu 1960, odată cu dezvoltarea industrială a zonei și apariția uzinei de la I.M.G.B. Ansamblurile de locuințe erau împărțite pe „microraioane, care uniformizau peisajul urban, planul orașului fiind conceput ca o suită de microraioane. În zona Șoselei Olteniței, pe locul mahalalei Puțul

[31] Prin legea administrativă din 1950, cele patru culori s-au transformat în opt raioane, care au permis o administraţie mai intensivă şi au stimulat într-un mai mare grad iniţiativele locale. Cele opt raioane ale Bucureştiului purtau următoarele denumiri: Griviţa Roşie (1), 30 Decembrie (2), 1 Mai (3), 23 August (4), Tudor Vladimirescu (5), Nicolae Bălcescu (6), V. I. Lenin (7), 16 Februarie (8). Suprafaţa cea mai mare o avea raionul 30 Decembrie, iar cea mai mică, raionul 23 August, https://www.agerpres.ro/referendum-documentare/2011/06/09/impartirea-administrativa-a-bucurestiului-scurt-istoric-15-53-51.

[32] *De unde vine denumirea cartierului Berceni?*, https://bercenidepoveste.ro/denumirea-cartierului-berceni/.

[33] *De unde vine denumirea cartierului Berceni?*, https://bercenidepoveste.ro/denumirea-cartierului-berceni/.

Înalt, s-a construit *microraionul* (s. n.) Nițu-Vasile, care avea 10 000 de locuitori în 1965."[34]

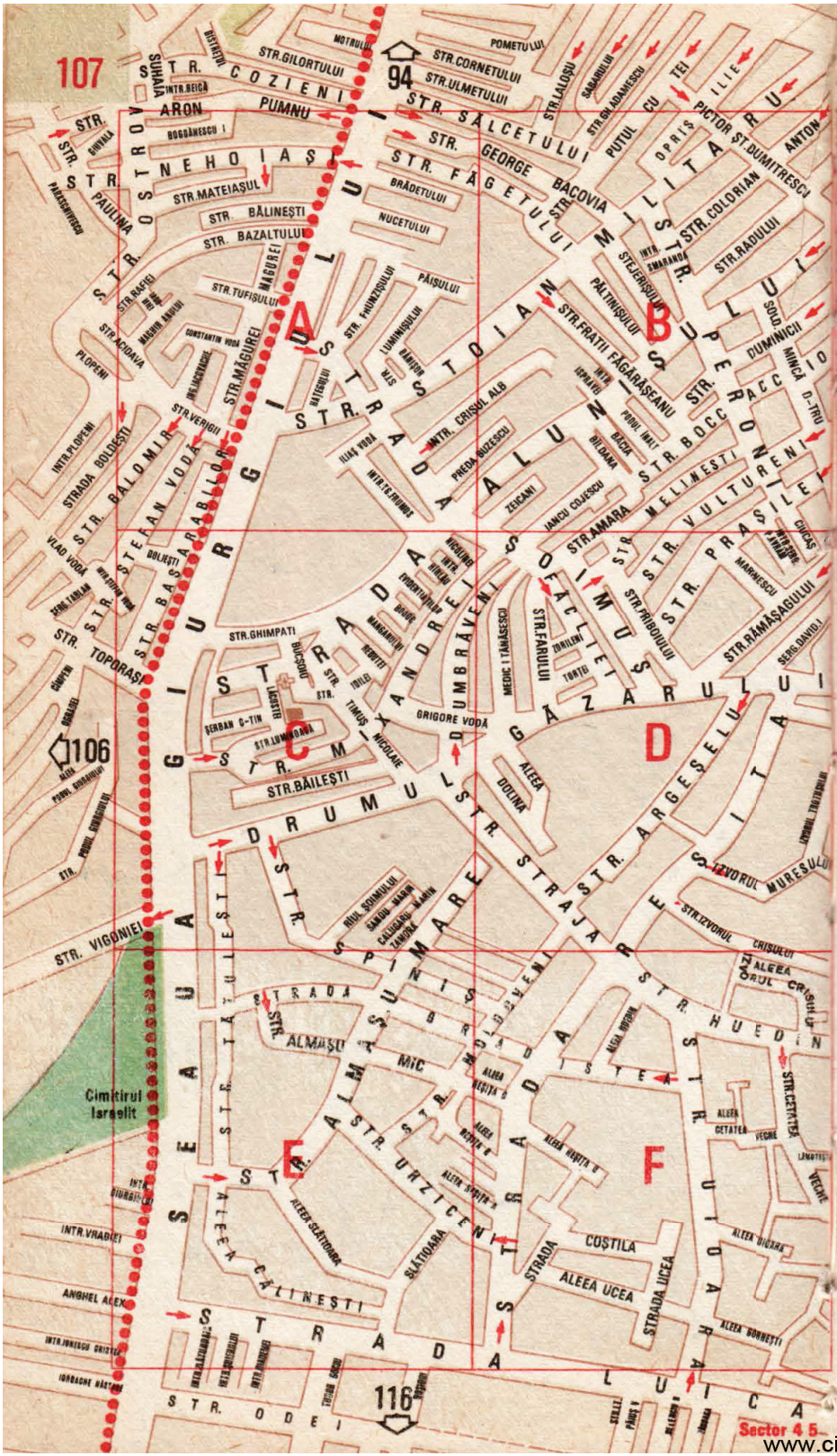
În *Istoria Bucureştilor*, se precizează faptul că termenul „cartier" nu era doar un neologism pentru mahala, ci că el definea și grupurile de construcții noi ridicate într-o parte a orașului. Iar când grupul de construcții noi este important, cuprinde mii de apartamente, se întrebuințează un nou termen, acela de „microraion", adică de raion mic. Chiar termenul ales arăta proporțiile considerabile ale complexului de construcții, „acestea fiind intermediare ca suprafață între cartier sau suburbie și raion"[35]. Prin microraion nu trec drumuri cu trafic intens, în interiorul său fiind prevăzute „spații verzi, alei, locuri de joacă pentru copii [...] Microraionul mai înseamnă un oraș fără mahalale, întrucât se repetă identic, ca structură și confort, bineînțeles, deosebite forme arhitecturale, de la magazine până în centru. Ca entitate socială, microraionul creează noi afinități. Locuitorii încep să se cunoască de mici [...] Microraionul e, deci, un remediu la pierderea în izolare și anonimat a individului în marele furnicar al orașelor moderne."[36]

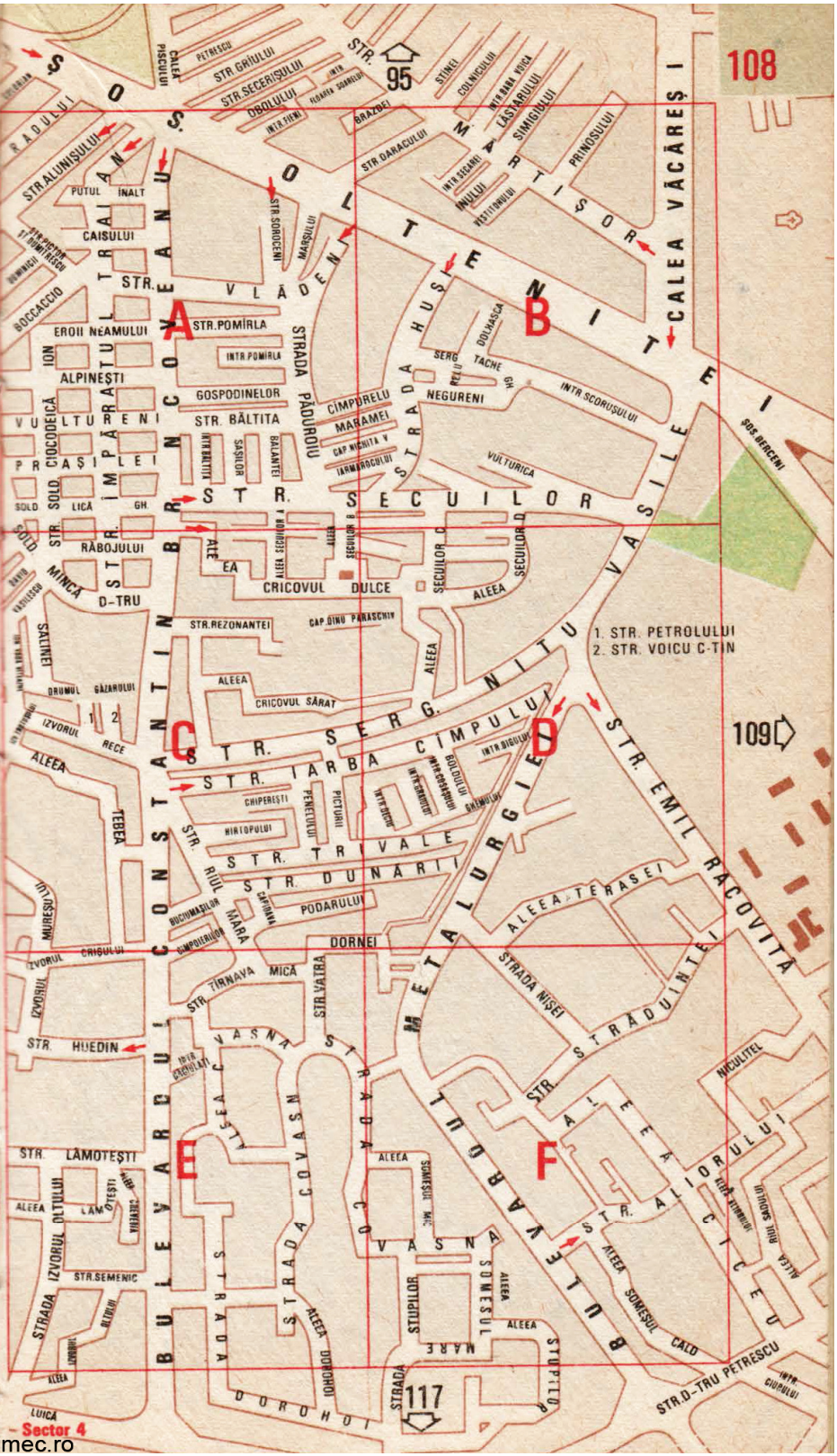
În ianuarie 1986, avea să aibă loc inaugurarea magistralei a II-a de metrou, care trecea prin cartier, transportând oamenii muncii spre uzina I.M.G.B. și spre platforma Vulcan, dincolo de Apărătorii Patriei. Dezvoltate după anii 1960, aceste platforme industriale asigurau locurile de muncă pentru majoritatea locuitorilor cartierului și pentru

[34] M. Murgoci, *op. cit.*, p. 31.

[35] C. Giurescu, *op. cit.*, p. 364.

[36] Vasile Nicorovici, *Călător pe 5 000 străzi*, Editura Tineretului, București, 1965, p. 79.

107
94
106
116
STR. GILORTULUI
STR. CORNETULUI
STR. ULMETULUI
STR. SĂLCETULUI
STR. GEORGE BACOVIA
STR. FĂGETULUI
STR. MATEIAŞUL
STR. BĂLINEŞTI
STR. BAZALTULUI
BRĂDEŢULUI
NUCEŢULUI
PĂIŞULUI
STR. MĂGUREI
STR. TUFIŞULUI
STR. FRĂTII FĂGĂRĂŞEANU
STR. CRIŞUL ALB
PRIEDA BUZESCU
ZEICANI
IANCU COLEŞCU
STR. AMARA
STR. MELINEŞTI
STR. VULTURENI
STR. PRASILEI
STR. RĂMĂŞAGULUI
STR. FARULUI
STR. GHIMPAŢI
STR. BĂILEŞTI
GRIGORE VODA
ALEEA DOLINA
STR. ARGEŞELU
STR. IZVORUL MUREŞULUI
STR. IZVORUL CRIŞULUI
ALEEA RÂUL CRIŞULUI
STR. HUEDIN
STR. CETĂŢII
STR. ALMAŞU MIC
STR. URZICENI
STR. CĂLINEŞTI
STR. ODEI
STR. VIGNIEI
STR. TOPORAŞI
STR. PLOPENI
STR. VERIGII
STR. BOLDEŞTI
STR. ŞERBAN C-TIN
STR. LUMINOASA
STR. TIMIŞ-NICOLAE
STR. BOCCACIO
STR. PERONI
STR. ILIE PLEŞU
STR. PICTOR ST. DUMITRESCU
STR. COLORIAN
STR. RADULUI
STR. DUMINICII
STR. ANTON PANN
STR. ION CREANGĂ
STR. ION CREANGĂ
STR. ION CREANGĂ

108
109
117
95
A
B
C
D
E
F
CALEA VĂCĂREȘI
STR. VLĂDENI
STR. SECUILOR
STRADA PĂDURII
STRADA HUSI
STR. SERG. NITU VASILE
STR. IARBA CIMPULUI
STR. TRIVALE
STR. DUNĂRII
STR. EMIL RACOVIȚĂ
METALURGIEI
BULEVARDUL CONSTANTIN BRÂNCOVEANU
BULEVARDUL IUZIORULUI
STRADA VASNA
STRADA DOROHOI
STRADA NIȘEI
STRADA UNIRII
STR. HUEDIN
STR. LĂMOTEȘTI
STR. D-TRU PETRESCU
1. STR. PETROLULUI
2. STR. VOICU C-TIN
Sector 4

mec.ro

alte câteva mii din oraș. Iar construcția *ansamblurilor de locuințe muncitorești din Berceni* a început cu microraionul Nițu Vasile, situat între străzile Nițu Vasile, Secuilor și bulevardul Constantin Brâncoveanu. Revista *Arhitectura* din 1963 dedica un articol complexelor comerciale construite odată cu blocurile de locuințe: „În urmă cu un an, acest cartier amplasat în imediata apropiere a intersecției Șoselei Olteniței cu calea Văcărești, ocupând o suprafață de 29 ha pe un teren de formă aproape triunghiulară, între strada Serg. Nițu Vasile, Strada Secuilor și bd. Brâncoveanu – era un vast teren, rar construit, cu mici căsuțe în stare mediocră și insalubră. Astăzi, aici se ridică 36 de blocuri de locuințe P + 4 și P + 8, armonios amplasate și colorate; străzi largi și alei asfaltate brăzdează terenul, printre plantațiile care au rămas ca un vestigiu pitoresc al vechiului cartier."[37]

Asemenea microraioane, înzestrate cu tot ce este necesar vieții moderne, de la magazine de tot felul până la școli, policlinici, cinematografe, terenuri sportive și spații verzi, erau considerate „adevărate podoabe ale capitalei"[38] - fiind menționate microraioanele de pe Șoseaua Giurgiului, „unde blocuri înalte de multe etaje au înlocuit cocioabele anterioare", sau cele de pe Șoseaua Olteniței: „treptat, treptat, marginile așa de oropsite altădată devin părțile cele mai moderne ale lui, demonstrând, în mod concludent, marele salt calitativ din ultimul deceniu și jumătate în urbanistica Bucureștilor."[39]

[37] Eugen Cosmatu, „Complexe comerciale în microraionul Serg. Nițu Vasile", revista *Arhitectura RPR*, anul XI, nr. 6 (85), 1963, p. 28 – 30; *Mall-urile de altădată. Cele trei complexe comerciale din microraionul Nițu Vasile*, https://bercenidepoveste.ro/mall-urile-de-altadata-cele-trei-complexe-comerciale-din-microraionul-nitu-vasile/

[38] Giurescu, *op. cit.*, p. 364.

[39] *Ibidem*, p. 365.

Particularități ale microraionului sunt acelea că, în interiorul său, nu trec drumuri de trafic intens, că el dispune de spații verzi, locuri de joacă pentru copii, iar populația „de la 6 000 la 12 000 de suflete are la dispoziție magazine alimentare, chioşcuri, centre de sifoane, magazine cu fructe şi zarzavaturi, trebuitoare pentru aprovizionarea zilnică”[40]. Şi în microraionul Nițu Vasile, în afara dotărilor culturale, „atenția s-a îndreptat îndeosebi către cele trei complexe comerciale, judicios amplasate perimetral, pentru a deservi atât populația noului cartier, cât şi populația cartierelor limitrofe, existente încă, cu un aspect rural”.[41]

Raioanele aveau să fie înlocuite de sectoare în 1968[42], inițial opt, iar din 1979, şase sectoare, dotate şi ele cu toate cele necesare - fiecare inaugurare de centru comercial sau cultural fiind menționată în paginile ziarelor. De pildă, *Informația Bucureştiului,* din 23 decembrie 1977, anunța faptul că în bulevardul Brîncoveanu nr. 114 s-a deschis o

[40] Vasile Nicorovici, *op. cit.*, p. 79.

[41] Revista *Arhitectura RPR* din anul 1963 (nr. 85), apud *Mall-urile de altadată. Cele trei complexe comerciale din microraionul Nițu Vasile*, https://bercenide-poveste.ro/mall-urile-de-altadata-cele-trei-complexe-comerciale-din-micro-raionul-nitu-vasile/

[42] Raioanele s-au transformat în sectoare prin Legea nr. 2 din 16 februarie 1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România. Potrivit art. 8 din Legea nr. 2/1968, municipiul Bucureşti este organizat în opt sectoare, numerotate. În locul numelor proprii cu care erau denumite raioanele, sectoarelor le-au fost atribuite numere de ordine. Astfel, raionul 30 Decembrie a devenit sectorul I, raionul 1 Mai a devenit sectorul 2, raionul 23 August a devenit sectorul 3, raionul Griviţa Roşie, sectorul 8. La 1 august 1979, prin Decretul nr. 284/1979 al Consiliului de Stat, numărul sectoarelor au fost redus de la opt la şase, prin comasarea sectoarelor 1 cu 8 şi 2 cu 3; https://www.agerpres.ro/referendum-documentare/2011/06/09/impartirea-administrativa-a-bucurestiului-scurt-istoric-15-53-51.

nouă cofetărie[43]. Aşadar, microraioanele şi cartierele aveau cam tot ce trebuie din dotările materiale, lipsind însă cele spirituale, bisericile, din motive lesne de înţeles, aversiunea regimului politic la tot ce însemna Biserica. Astfel că noii locuitori ai noilor locuinţe urmau a se mulţumi cu ceea ce moşteniseră din vechiul regim. Adică foarte puţin.

O corăbioară pentru o mare de suflete: prima parohie „Constantin Brâncoveanu"

În nordul microraionului Nițu Vasile, între Strada Secuilor şi Şoseaua Olteniței, se afla Parohia „Înălțarea Domnului", care luase naştere în 1938, prin dezlipirea de Parohia „Buna Vestire Belu", din pricina faptului că până la această biserică era o distanță de doi kilometri, nu foarte mare, dar greu de parcurs de către anumite persoane în vârstă. Denumirea inițială a Parohiei a fost „Înălțarea Domnului – Puțul Înalt", datorită faptului că ea „cuprindea şi cartierul cu acest nume, care provenea de la un puț" situat în latura bulevardului Brâncoveanu[44].

O stradă Puțul Înalt exista undeva, aproape de Şoseaua Olteniței, ea apărând în hărțile din 1931, din 1935 şi chiar şi în *Ghidul străzilor* din 1982, fiind amplasată între străzile Alunişului şi Caisului[45]. Dar cartierul sau mahalaua Puțul

[43] *Inf Buc.* 23 decembrie 1977, p. 1, Oliver Velescu, „O bibliografie a comerțului bucureştean 1947 – 1985", MUZEUL MUNICIPIULUI BUCUREŞTI – XXIV, 273.

[44] https://www.bisericiromania.org/index.php?menu=BIB&code=2758&criteria=&quick=&order=TOWN; Lucia Stoica, Neculai Ionescu-Ghinea, *Enciclopedia lăcaşurilor de cult din Bucureşti. Bisericile ortodoxe*, Bucureşti, 2005, p. 293.

[45] Alexandru Ionescu, Constantin Kiriac, *op. cit.*, planşa 108.

Înalt este presupus a fi fost „în partea dreaptă a străzii Constantin Brâncoveanu, la intersecția cu strada Iarba Câmpului. Puțul exista în acea vreme (adică în timpul înființării parohiei, n. n.), dar nu mai funcționa”[46]. În această parte a cartierului, după încheierea celui de-al Doilea Război Mondial, în anul 1947, enoriașii, împreună cu preotul Aurel Vasilescu, au improvizat o biserică într-o baracă nemțească rămasă cât de cât întreagă, „folosindu-se furci (pari bătuți în pământ), lanț de lemn, grădele, chirpici, pomosteală (pământ înmuiat în apă, amestecat cu paie sau pleavă). Putrezind furcile, pereții au început să se clatine”[47].

Astfel, încă din anul 1948, s-a înființat **Parohia „Constantin Brâncoveanu”** (s. n.), „transformându-se în locaș de închinare magazia folosită pentru depozitarea armamentului de către soldații nemți. Mică, dar potrivită pentru puținele familii care formau atunci parohia”[48]. Ea purta numele de Parohia „Constantin Brâncoveanu”, de la bulevardul lângă care se afla amplasată, dar era situată în cartierul Puțul Înalt, motiv pentru care, în scopul de a se evita eventualele confuzii, Parohia „Înălțarea Domnului – Puțul Înalt” de lângă BIG Berceni, menționată mai devreme, a renunțat la această denumire, devenind doar Parohia „Înălțarea Domnului”[49] şi funcționând şi astăzi în acelaşi loc[50]. În

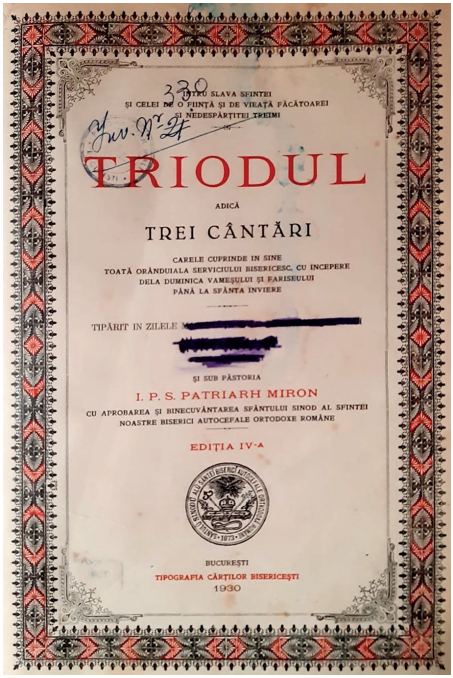
[46] https://www.bisericiromania.org/index.php?menu=BIB&code=2758&criteria=&quick=&order=TOWN.

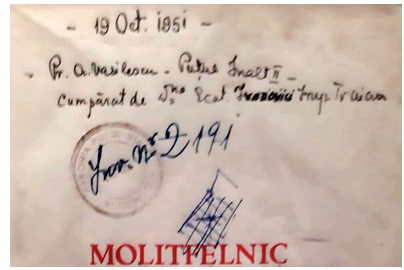
[47] Conform mărturiei pr. Constantin Duțu.

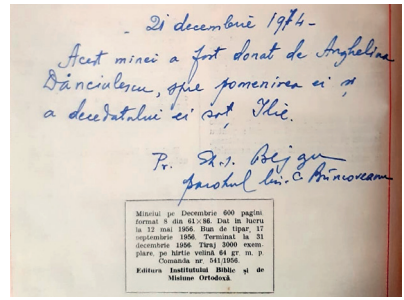
[48] *Șantierele Parohiei Brâncoveanu – Berceni*, https://ziarullumina.ro/fara-categorie/homepage/santierele-parohiei-brancoveanu-berceni-103794.html.

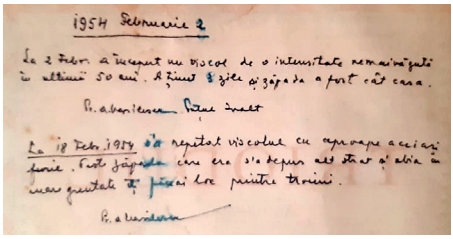
[49] https://www.bisericiromania.org/index.php?menu=BIB&code=2758&criteria=&quick=&order=TOWN.

[50] Şoseaua Olteniţei, nr. 196, sector 4, Bucureşti (acces auto prin strada Tache

330
SLAVA SFINTEI
ȘI CELEI DE O FIINȚĂ ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI
ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI
TRIODUL
ADICĂ
TREI CÂNTĂRI
CARELE CUPRINDE IN SINE
TOATĂ ORÂNDUIALA SERVICIULUI BISERICESC, CU INCEPERE
DELA DUMINICA VAMEȘULUI ȘI FARISEULUI
PÂNĂ LA SFÂNTA ÎNVIERE
TIPĂRIT IN ZILELE
ȘI SUB PĂSTORIA
I. P. S. PATRIARH MIRON
CU APROBAREA ȘI BINECUVÂNTAREA SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI
NOASTRE BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE
EDIȚIA IV-A
BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1930

- 19 Oct. 1951 -
MOLITFELNIC

- 21 decembrie 1974 -
Acest mineiu a fost donat de Angelina
Dănculescu, spre pomenirea ei și
a decedatului ei soț Ilie.
Pr. Ioan Bejgu
Mineiul pe Decembrie 600 pagini
format 8 din 61½/86. Dat în lucru
la 12 mai 1956. Bun de tipar, 17
septembrie 1956. Terminat la 31
decembrie 1956. Tiraj 3000 exem.
plare, pe hârtie velină 64 gr. m. p.
Comanda nr. 541/1956.
Editura Institutului Biblic și de
Misiune Ortodoxă

1954 Februarie 2
MINEIUL PE IUNIE

MINEIUL PE IUNIE

Enciclopedia lăcaşurilor de cult din Bucureşti. Bisericile ortodoxe, o regăsim însă cu numele de *Biserica „Înălțarea Domnului”*, Parohia „Puțul Înalt”[51].

Merită de cercetat şi aprofundat istoricul acestei parohii, întrucât în cărțile de cult păstrate în actuala Biserică „Sfinții Arhangheli” – Huedin, pe un *Triod* din 1930, apare ştampila cu „Parohia Puțul Înalt” a R.P.R., aşadar, datează dinainte de 1965. Tot aici, după modelul însemnărilor de odinioară din paginile cărților de cult, apare menționat prăpădul care s-a abătut asupra bucureştenilor în februarie 1954, marele viscol: „1954 Februarie 2 La 2 Febr. A început un viscol de o intensitate nemaivăzută în ultimii 50 de ani. A ținut 3 zile şi zăpada a fost cât casa” Semnat: Pr. A. Vasilescu Puțul Înalt. „La 18 Febr. 1954 s'a repetat viscolul cu aproape aceiaşi furie. Peste zăpada care era, s'a depus alt strat şi abia cu mare greutate îți făceai loc printre troieni”. Semnat: Pr. A. Vasilescu.

Molitfelnicul poartă o menționare a donatorului, data de 19 oct. 1951, şi semnătura preotului A. Vasilescu de la „Puțul Înalt II”. Se naşte întrebarea de ce „II”? Să fi funcționat un timp cu această denumire cea de a doua parohie Puțul Înalt? Iar după construirea blocurilor de pe bulevardul Brâncoveanu să fi luat denumirea de Parohia „Constantin Brâncoveanu”? Pe un *Minei din Iunie*, inventariat în 1973, apare ştampila cu „Arhiepiscopia Bucureştilor, Parohia C. Brâncoveanu”, iar pe un *Minei pe Decembrie*, tipărit în 1956, apare o mențiune din 21 decembrie 1974 cu privire la donator, semnată de preotul Gh. Bejgu, „parohul lui C.

Gheorghe, nr. 13), http://www.protoieriasector4capitala.ro/parohii/.

[51] Lucia Stoica, Neculai Ionescu-Ghinea, *op. cit.*, p. 293.

Brâncoveanu" - amplasată pe strada Râul Mara la nr. 5, stradă care apăruse între timp în rețeaua cartierului.

Revenind la Parohia „Constantin Brâncoveanu", ea deservea un cartier de locuințe, Berceni-Sud, construit între anii 1963 și 1985 și corespunzător unei populații de mărimea unui orășel. Timp de 50 de ani a funcționat micul locaș din strada Râul Mara nr. 5, devenit treptat neîncăpător, motiv pentru care, încă din anii 1970, preoții de atunci, Niță Grigorescu şi apoi Gheorghe Bejgu, au solicitat construirea unei biserici în zona intersecției bulevardul Constantin Brâncoveanu – Drumul Găzarului – Spitalul „Maria Sklodowska Curie" sau în locul vechii biserici.[52] Preotul Niță Grigorescu a condus parohia timp de 14 ani, trecând la Domnul în octombrie 1990, iar părintele Gheorghe Bejgu venise la această parohie cu zece ani înaintea părintelui Niță Grigorescu[53]. În acest scop, preoții aveau câteva planuri pentru construirea noii biserici fie în locul celei vechi, fie în apropierea acesteia, însă prin demolarea bisericii vechi s-ar fi îngreunat deservirea câtorva mii de oameni, care aveau nevoie de biserică, chiar şi sub acea formă.

La 1 septembrie 1991, preotul Constantin Duțu, venit de la Iaşi, a fost numit paroh al Parohiei „Constantin Brâncoveanu", moment în care a intensificat demersurile pentru obținerea unui teren. În final, după 1992, Primăria

[52] http://www.comemorare.ro/biserica.10.115-Biserica-Constantin-Brancoveanu-Noua.html; Lucia Stoica, Neculai Ionescu-Ghinea, *op. cit.*, p. 64.

[53] Conform celor afirmate de părintele C. Duțu, „parțial au avut succes, căci însuşi Nicolae Ceauşescu a promis că va aproba să se ridice o biserică în această zonă muncitorească, ca o compensație pentru demolarea Bisericii Enei după cutremurul din 1977, căreia i se stricase o turlă, pentru ca apoi să fie demolată în întregime, în loc de a fi reparată". Afirmația nu este, încă, probată de dovezi.

Capitalei a aprobat atribuirea unui teren de 2 000 mp la intersecția bulevardului Constantin Brâncoveanu cu strada Huedin[54], unde a şi început zidirea unei biserici cu totul speciale prin proporțiile sale. Cu timpul, la data de 1 martie 2000, ea s-a desprins de Parohia „Constantin Brâncoveanu", sub titulatura de „Sfinții Arhangheli Mihail şi Gavriil", continuându-se edificarea noului locaş de cult.

Cât despre vechea biserică de pe strada Râul Mara, în locul celei din paiantă, construită în 1948, afectată de timp şi intemperii, s-a hotărât construirea unei biserici parohiale din cărămidă[55]. Sub regimul comunist, „ridicarea unei noi biserici nu a fost cu putință, enoriașii au trebuit să aștepte anul 2005 pentru a-și vedea mugurul rugăciunilor. De atunci le este împreună rugător și ocrotitor și Sfântul Ioan Rusul. Înălțată până la nivelul ferestrelor, construcția noii biserici a intrat în impas la trei ani de la demararea șantierului, dar a luat un avânt puternic odată cu numirea la această biserică, în anul 2010, a pr. paroh Gheorghe Radu și a pr. prof. univ. dr. Gheorghe Istodor"[56]. Aceasta este însă o altă istorie, o altă biserică, drept care noi ne întoarcem la cea de pe strada Huedin.

[54] http://biserica-brancoveanu-berceni.crestinortodox.ro/.

[55] http://biserica-brancoveanu-berceni.crestinortodox.ro/.

[56] *Șantierele Parohiei Brâncoveanu – Berceni*, https://ziarullumina.ro/fara-categorie/homepage/santierele-parohiei-brancoveanu-berceni-103794.html.

O biserică pentru un ocean de suflete

„În cartierul de locuințe Berceni-Sud, construit între 1963 și 1985 și aproape lipsit de lăcașuri de cult, preoții, împreună cu enoriașii Parohiei *Sfinții Arhangheli* – Huedin, au dorit ridicarea unei biserici corespunzătoare cerințelor unei populații de mărimea celei a unui oraș."[57] Așa începe prezentarea bisericii în *Enciclopedia lăcașurilor de cult din București. Bisericile ortodoxe*. Încă din anul 1991, preotul paroh Constantin Duțu, sprijinit de enoriași și Primăria Sectorului 4, a reușit să obțină terenul, aprobările și primele fonduri pentru edificarea din temelie a unei biserici, **Constantin Brâncoveanu – Nouă**[58]. Împreună cu arhitectul Arhiepiscopiei Bucureștilor, domnul Voicu Florea, au realizat proiectul unei biserici noi, iar între 1992 și 1995, au obținut aprobarea lui, pe un teren viran primit în concesiune pe 99 de ani de la Primăria Capitalei. Pe acest teren, aflat la intersecția bulevardului Constantin Brâncoveanu cu strada Huedin, fuseseră odinioară niște case cu dependințele lor, demolate însă prin anii '70, odată cu punerea în aplicare a proiectului de sistematizare a acestei zone a orașului București.

Astfel, Parohia „Sfinții Arhangheli" – Huedin se întinde de la nord la sud, pe partea stângă a bulevardului Constantin Brâncoveanu, la nord fiind mărginită strada Izvorul Rece, la sud de strada Luică, la est de bulevardul Constantin Brâncoveanu, iar spre vest de străzile Reșița, Huedin și Cetatea Veche[59].

[57] L. Stoica, N. Ionescu-Ghinea, *op. cit.*, p. 64.

[58] *BISERICA CONSTANTIN BRANCOVEANU – NOUĂ*, https://www.ghidul.ro/biserica-constantinbrancoveanu/produse-servicii/despre-biserica/despre-biserica-124632.

[59] Datele cu privire la ridicarea bisericii și a clopotniței au fost furnizate de

Hramul bisericii s-a dorit inițial a fi „Sfinții Martiri Brâncoveni", însă un patron cu numele Mihail arătându-și dorința de a sponsoriza în întregime lucrările de construcții ale bisericii și ale clopotniței, în semn de recunoștință și de încurajare, s-a hotărât ca hramul bisericii să fie „Sfinții Arhangheli" – Huedin și așa a rămas.

Primii pași spre cer: clopotnița

Clopotnița a fost începută în anul 1995 cu gândul de a fi multifuncțională, o veritabilă „casă parohială pe verticală", având în vedere situația existentă la vremea respectivă. Are dimensiuni de 7 x 7 metri în plan, 6 nivele, cu tot cu foișor, și o înălțime totală la vârf de 27 de metri. La parterul turnului au fost amenajate cancelaria parohială și depozitul de obiecte de cult[60].

părintele Constantin Duțu, direct implicat în toate demersurile privitoare la aceste două ctitorii ortodoxe.

[60] *Biserica „Constantin Brâncoveanu" – Nouă*, https://www.ghidul.ro/biserica-constantinbrancoveanu/produse-servicii/despre-biserica/despre-biserica-124632.

Ceea ce poate mira, la prima vedere, este distanța mare lăsată între clopotniță și biserică; s-ar putea pune întrebarea de ce nu s-a amplasat biserica mai aproape de stradă, ci a fost împinsă către blocuri. La 4 august 1995, au început săpăturile la temelia clopotniței, cu un excavator mic trimis de patronul Simion Dumitrașcu, condus de o rudă a sa, Emil Vucichi, care a lucrat apoi, cu unele întreruperi, la groapa pentru temelia bisericii, până în vara anului 1997. Atunci au intervenit anumite schimbări legate de dimensiunile fosei și de planul de amplasare a bisericii, la solicitarea unui reprezentant de la Direcția Apelor, care a atras atenția că prin

mijlocul terenului bisericii trece o foarte mare conductă de apă potabilă de la est la vest, cu diametrul de un metru, ce trebuie evitată, pentru a nu risca surparea construcțiilor şi a permite oricând accesul pentru intervenții. Din acest motiv, săpăturile s-au efectuat mai spre nord, pentru ca biserica să fie paralelă cu această conductă, la o distanță constantă de 7,75 metri. Clopotnița se apropie de conductă la o distanță de cel mult 4,5 metri.

Până în iarnă, la 1 decembrie 1995, s-a efectuat temelia clopotniței, la care s-a folosit fierul-beton procurat de preoții predecesori ai preotului Duțu Constantin, iar pentru zidărie au fost întrebuințate cele 8 000 de cărămizi din curtea bisericii vechi, pentru care peste câțiva ani s-au trimis înapoi 10 000 de cărămizi pentru noua biserică din strada Râul Mara. În această etapă, s-a ajuns cu zidul clopotniței la înălțimea de 1,40 metri deasupra solului. Betonul a fost cumpărat de la o stație de betoane.

La 1 martie 1996, a fost încheiată o convenție cu firma ACONDI, pentru a continua lucrările repede şi bine la clopotniță, s-a făcut şi organizarea de şantier, numai că, până în toamnă, nu au reuşit să construiască decât parterul clopotniței şi să toarne prima placă, drept care a fost anulat contractul. În toamna anului 1996, au fost angajați doi ingineri care să ajute la procurarea materialelor necesare începerii lucrărilor şi la organizarea şantierului, domnul inginer Mihai Rădulescu, pensionar, care să se ocupe de execuția lucrărilor, şi o tânără absolventă a Facultății de Construcții, care trebuia să controleze calitatea şi bunul mers al lucrărilor, lucrările de sudură urmând a fi executate de domnul Mihai Pătraşcu, foarte priceput şi harnic. Totuşi lucrările

nu mergeau în ritmul dorit, drept care, în luna iulie 1997, inginerii au fost concediați, iar părintele Duțu, urmând sfaturile domnului arhitect Voicu Florea, a hotărât să conducă împreună cu Consiliul Parohial lucrările de construcții, beneficiind de un mare ajutor din partea soției.

Între timp, părintele Duțu a mers de două ori în Ardeal (la Alba Iulia şi la Câmpia Turzii, pentru a procura cele două clopote, care se află şi acum în clopotniță) şi de trei ori în Moldova (de unde a adus buşteni, scânduri şi bracuri de brad necesare la cofrarea celor două clădiri). În acest sens, prin bunăvoința vrednicului de amintire părintele Iustin Pârvu de la Mănăstirea „Petru-Vodă", părintele Constantin a plecat din curtea Mănăstirii cu două camioane de lemn de brad. Au urmat alte drumuri, făcute la Combinatul Metalurgic de la Târgoviște, de unde a fost adus fierul-beton pentru fundația bisericii, doar o parte din aceşta fiind sponsorizat de firma ARCOM, iar cea mai mare parte din necesarul structurii metalice a bisericii şi a clopotniței, pentru plăci şi scări, fiind cumpărat de la mai multe depozite cu materiale de construcții.

Golgota zidirii - de la temelie la „Biserica Albă"

Pe site-ul Bisericii „Brâncoveanu" – Berceni este menționat faptul că la intersecția bulevardului Constantin Brâncoveanu cu strada Huedin „a fost ridicată o biserică monumentală"[61], de 34,5 metri lungime şi 18,5 metri lățime, având o înălțime de 31 de metri. Impresionant proiect, impresionante dimensiuni, impresionant efort. Puțini pot

[61] http://biserica-brancoveanu-berceni.crestinortodox.ro/.

bănui însă ce se ascunde în spatele acestei zidiri, ridicată pas cu pas, cărămidă peste cărămidă.

La 8 noiembrie 1994, vrednicul de pomenire Preafericitul Părinte Patriarh Teoctist (†30 iulie 2007) a „oficiat sfinţirea locului pentru noua biserică şi a ţinut o cuvântare lungă şi frumoasă în faţa unei mulţimi impresionante de oameni, asemănătoare cu cea din noaptea Învierii Domnului".

În vara anului 1997, au fost începute lucrările de la temelia bisericii, „cu oameni dăruiţi şi pricepuţi: fierarul-betonist Nicolae Stoica, pensionar în vârstă de 68 de ani, inginerul Nicolae Ruşcă şi alţi oameni pricepuţi, cu care s-a reuşit realizarea unei lucrări masive, de artă, cu mijloace modeste". Din vara anului 1997 şi până în decembrie 2005, părintele Constantin Duţu a stat mai tot timpul pe şantier, zi şi noapte. A locuit doi ani în baracă şi şase ani în clopotniţă. La ora 6.30, după ce făcea rugăciunea de dimineaţă cu muncitorii, repartiza sarcinile fiecăruia, iar seara o încheia cu tradiţionalele rugăciuni de seară: „Dumnezeule Veşnice şi Împărate a toată făptura, Care ne-ai învrednicit a ajunge până întru acest ceas ...", urmate de o podobie cântată în cor.

Când fierarii-betonişti şi dulgherii au fost aproape gata cu lucrările de la temelia bisericii, tânărul tehnician Gabi Chilat de la firma ROMBETON s-a oferit să sponsorizeze betonul necesar, ceea ce a şi făcut.

La 1 septembrie 1997, într-o zi de luni, Preasfinţitul Episcop Teodosie Snagoveanul, în prezent IPS Arhiepiscop al Tomisului, a turnat primul cancioc cu beton în temelia noii biserici, turnându-se ulterior peste 40 de „cife" de beton. La 30 septembrie, în acelaşi an, s-a început zidăria bisericii, avându-l ca zidar principal, până la înălţimea de 6 metri,

iar la clopotniță până la finalizarea acesteia, pe domnul Victor Enăchescu, pensionar şi membru în Consiliul Parohial. Pentru plata cărămizilor, a manoperei şi a transporturilor, au ajutat Monetăria Statului şi mai multe firme, dintre care amintim: CCCF, prin domnul inginer Nicolae Berbec, și ARTRI, prin domnul Florin Andrei. După ce domnul Gabi Chilat a plecat de la firma ROMBETON, unul din directorii firmei, domnul Octavian-Beniamin Iancu, a susținut mai departe biserica, oferind beton, mortar, pietriş şi var, dar de la un timp nici el nu a mai putut ajuta, fiind implicat şi în sponsorizarea altor biserici, precum cea din Clinceni.

Între timp, la sfârşitul anului 1997, domnul Florin Mija, un bun creştin care copilărise în zona şantierului şi care urmărea cu atenție evoluția lucrărilor, l-a întâlnit, cu ocazia unui parastas, pe părintele Constantin Duțu şi l-a întrebat:

– Cu ce firmă lucrați Părinte?

– Cu firma... „Popa Duțu"!

– Cum aşa?

– Păi, din lipsă de fonduri şi de sponsori, lucrăm în regie proprie, ca să facem economie de bani. Aşa se face că, de aceea, eu dorm tot în şantier, ca să fiu sigur că nu se fură materialele.

– Bine, părinte, am să vă ajut şi eu!

– Ei, domnule – i-a răspuns părintele în *glumă – de promisiuni, eu am o geantă plină! arătându-i geanta „popească”.*

– O să vedeți, părinte...

Părintele a plecat, şi-a văzut de treburi, dar peste o săptămână, când uitase de convorbirea avută, s-a trezit cu o basculă de balastru (părintele i-a mulțumit telefonic), iar de atunci, Florin Mija a ajutat parohia cu beton, pietriş, fier-beton, muncitori, chiar şi cu bani câteodată, când părintele era la „ananghie”.

În anul 2000, turlele mici erau înălțate, având sub ele cafasurile, iar centura superioară a corpului bisericii era turnată. Acum erau necesare profiluri mari şi teuri, pentru grinzile metalice ale acoperişului şi pentru turla mare. O parte din materiale au fost achiziționat de la firma CELPI, iar restul au fost primite ca sponsorizare din partea aceleiaşi firme.

În anul 2002, toată biserica a fost acoperită cu astereală şi cu tablă, iar în 2003, a fost tencuită pe interior cu mortar special tratat, în vederea realizării picturii în frescă, iar la exterior,

după ce a fost tencuită cu mortar, a fost văruită folosindu-se praf de piatră şi ciment alb, încât oamenii au început să o numească „Biserica Albă”. La fel s-a procedat şi cu clopotnița, care a fost tencuită şi acoperită cu tablă.

Turla mare a bisericii a fost sudată jos de către meşterul Gică Druță (consilier parohial) şi alții şi a fost ridicată cu o macara uriaşă, iar deasupra turlei, Gică Druță şi Dan Moroşanu au sudat crucea de fier pe care o binecuvântase şi sfințise vrednicul de pomenire Preafericitul Părinte Patriarh Teoctist, la sfințirea locului, în anul 1994.

Scările spiralate de acces în spațiile superioare (cafas, turle) au fost sudate de către consilierul Gică Druță şi de către consilierul Florică Gavriloiu. Din mulțimea lucrătorilor, îi amintim pe: consilierul Vasile Neagu, care la 75 de ani lucra ca salahor mai bine decât cei tineri, dulgherii Grigore Epureanu, Gheorghe Moroşanu, frații Biru: Cazimir, Felician şi Ciprian.

Instalația electrică a bisericii a fost realizată în perioada 2005 – 2006 de firma S.C. ELECTRO SERVICE LD S.R.L., având ca director general pe domnul Armand Lucianu, un enoriaş cuviincios care, pe lângă serviciile oferite, a ajutat cu sume importante biserica.

După realizarea mozaicului cu Sfinții Arhangheli Mihail şi Gavriil, în anul 2007, pictorul Cătălin-Cezar Băluț[62] a început pictarea icoanelor de pe iconostasul (tâmpla) Sfântului Altar.

În partea sudică a bisericii, uşile de acces sunt din lemn de stejar, iar cele patru uşi din interior (două la intrarea în confesionale, din dreapta şi stânga a Sfântului Altar, iar celelalte două la cele două camere din partea vestică a bisericii), au un statut special. Acestea fac parte din cele 12 uşi pentru care Consiliul Parohial al Parohiei „Sfinții Arhangheli" – Huedin, prin procesul-verbal din 16 septembrie 2007, a încheiat un contract cu frații Florin şi Iulian David, sculptori artizanali în lemn din comuna Beuca, județul Teleorman. Uşile trebuiau executate din lemn de stejar tratat în cuptoare speciale, cu materialul furnizat de către parohie,

[62] http://artareligioasa.ro/biografie.html.

adus de la Moeciu. În aceleaşi condiţii şi cu aceeaşi mână de lucru, au fost realizate cele patru scaune arhiereşti, dintre care unul pentru Sfântul Altar, lucrate în lemn de nuc şi de stejar, strana pentru cântăreți și cele două iconostase mici (tetrapoade) din fața Sfântului Altar.

După pensionarea părintelui Constantin Duțu în anul 2008, a fost numit paroh preotul **Florentin-Nectarie Antasiuc**, care a realizat tencuirea bisericii pe suprafața interioară şi pregătirea acesteia pentru pictură, lucrare executată cu firma *Pro Docon* între 2008 şi 2009.

A urmat, în anul 2009, demararea lucrărilor de pictură din nou în tehnica frescă, tot cu pictorul autorizat Cezar-Cătălin Băluț. Tot acum, cu sprijinul preotului Tanior-Ștefan Alexe, în partea de răsărit a curții bisericii s-a reuşit amplasarea unei troițe sculptate din lemn de stejar, închinată eroilor neamului.

În anul 2010, au început lucrările de amenajare a curții bisericii cu alei betonate şi spații verzi şi confecționarea de burlane şi jgheaburi pentru biserica parohială.

În anul 2011, s-a realizat înlocuirea vechiului sistem de încălzire cu unul modern, prin pardoseală, iar în anul 2012, placarea pardoselii cu granit pe o suprafață de 480 mp, aplicarea vulturului bicefal din mozaic sub policandru, precum şi realizarea unor ornamente care să încadreze armonios punctele principale ale bisericii.

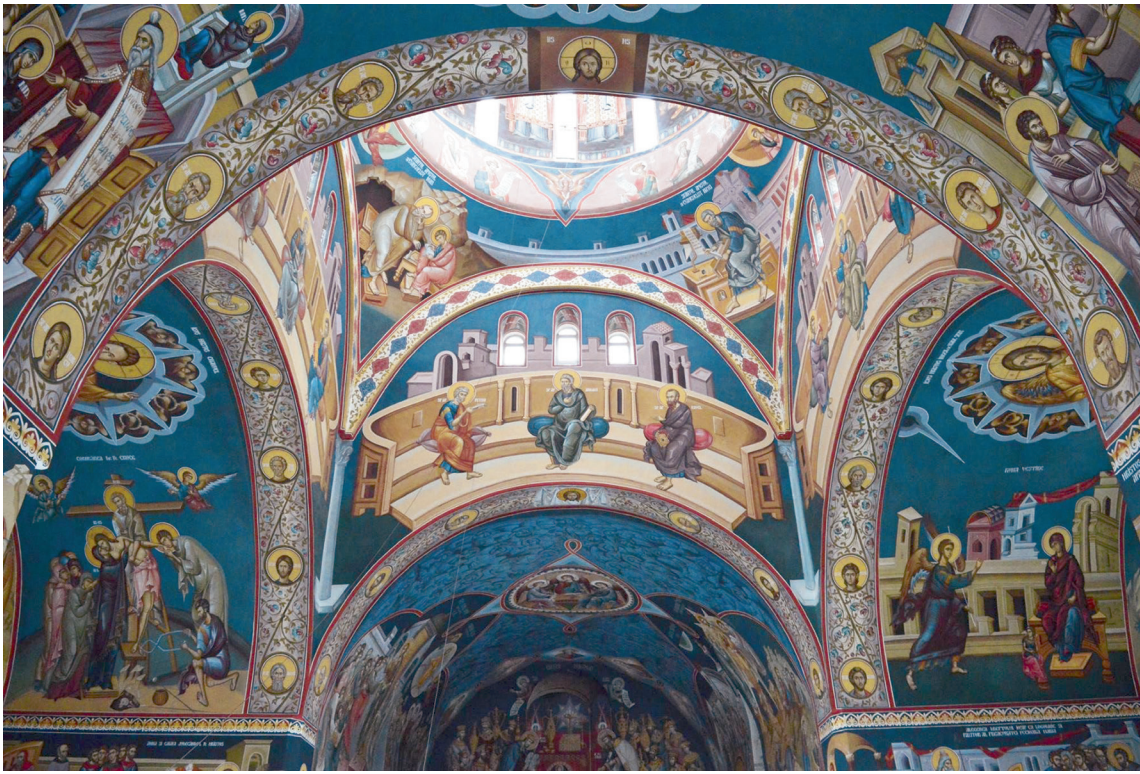
În anul 2013, a fost executat, cu sprijinul preotului Tanior-Ștefan Alexe, foişorul sculptat în lemn de stejar, înalt de 13 metri, ce împrejmuieşte platforma troiței din curtea bisericii[63].

[63] Datele legate de lucrările de construcţie de la biserica Parohiei „Sfinţii Arhangheli" – Huedin au fost oferite de preotul Constantin Duţu (parohul bisericii până în anul 2008) şi de preotul Florentin Antasiuc (paroh al bisericii din anul 2008).

Arhitectura şi pictura bisericii

Proiectată de către dl. arh. Voicu Florea, arhitectura naosului bisericii a preluat structura în formă de cruce greacă înscrisă, una tradițională pe cuprinsul Imperiului Bizantin şi în spațiile de influență. Complet absentă în Moldova, ea apare la câteva biserici din Țara Românească, începând cu Biserica Domnească din Curtea de Argeş, ctitoria Basarabilor (jumătatea secolului al XIV-lea). Biserica „Sfinții Arhangheli" are cele trei încăperi tradiționale, pronaos, naos şi Altar, dar fără pridvor, probabil din cauza configurației terenului, care nu a permis o extindere. Absida altarului, orientată către bulevardul Constantin Brâncoveanu, este circulară, simplă, cu trei ferestre mari. Conform principiului sincerității interior-exterior, specific arhitecturii bizantine, în exteriorul bisericii se citesc foarte uşor formele inte-

rioare, cele două brațe ale bolților care se întretaie în cruce, la intersecția lor înălțându-se turla de pe naos, a Pantocratorului. Tamburul turlei este poligonal, iar baza descarcă tensiunea pe tradiționalele pandantive, triunghiurile sferice din cele patru colțuri.

Pe lângă aceste elemente tradiționale și prezente în mai toate bisericile ortodoxe, această biserică prezintă câteva particularități arhitecturale, fiind prevăzută cu două balcoane supraetajate, amplasate pe peretele vestic al locașului de cult, atât cu rol ornamental, cât și practic: îmbunătățirea acustică a spațiului sacru. Apoi mai sunt cele patru încăperi, mai joase, fiecare amplasată în spațiile rectangulare situate în exteriorul naosului, înspre răsărit (de o parte și alta a absidei Sfântului Altar) și spre apus (flancând pronaosul).

Ceea ce particularizează această biserică este înălțimea ei deosebită, 31 de metri, după cum am menționat şi mai sus. Ea depășește înălțimea unui bloc de zece etaje, astfel că, văzută din profil, se înscrie aproximativ într-un pătrat (de cca 34 x 31 de metri). O asemenea înălțime presupune o suprafață picturală extrem de generoasă, dar şi anumite provocări cu privire la realizarea programului iconografic. Pictura a fost realizată, firesc, în mai multe etape. Înainte de 2007, pictorul Cătălin-Cezar Băluț a realizat pe frontonul de est al exteriorului bisericii ansamblul Sfinților Arhangheli Mihail şi Gavriil, în tehnica *mozaic,* după care a început să picteze icoanele de pe iconostasul (tâmpla) Sfântului Altar.

În final, a început şi lucrarea de pictare a interiorului bisericii, tehnica fiind cea tradițională, în frescă (*affresco*), programul iconografic fiind, în mare parte, tot cel tradițional. În zugrăvirea bisericilor ortodoxe se respectă o rânduială bine stabilită, existând „un sistem, un program sau tipic iconografic care arată pictorilor bisericești care anume scene sau chipuri sfinte se pot zugrăvi în fiecare dintre compartimentele interioare și, după caz, exterioare ale bisericii" astfel încât totul să fie coerent[64] și să răspundă menirii icoanelor. Deși, aparent, acestea ar avea doar un rost estetic, acela de a împodobi zidurile bisericilor care, în lipsa lor, ar fi goale, în realitate, ele au și unul catehetic, didactic, dar îndeosebi unul cultic, de slujire a Cuvântului, de completare a mesajului scris/vorbit prin intermediul limbajului plastic/vizual. Programul sau tipicul iconografic n-a fost fix și

[64] Pr. Ene Branişte, *Liturgica generală*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 1993, București, p. 445.

uniform, ci „s-a format cu începutul și a variat după epoci și regiuni potrivit și cu evoluția arhitecturii religioase, deci în funcție de varietatea tipurilor arhitecturale, de dimensiunile bisericilor și suprafața de pictat”[65].

La intrarea în biserică, impresionează podoaba picturală murală, cromatica vie, armonioasă, plină de strălucirea bucuriei izvorâte din mireasma împărăției cerurilor. Înălțimea excesivă a bisericii şi suprafața extrem de mare alocată picturii ar fi putut constitui nişte ispite pentru pictor, cu riscul de a pierde scara umană şi de a se raporta doar la cea arhitecturală. Dar cel care a realizat programul iconografic nu a căzut în această capcană, drept care sfinții sunt la scară umană, uşor mai înalți fiind doar cei din registrul inferior. A fost adoptată formula structurării în friză, înălțimea permițând mai multe registre. Pe cele inferioare sunt pictați sfinții, iar pe celelalte două, scenele.

Fiecare biserică ortodoxă, chiar dacă respectă canoanele tradiționale, vine cu o arhitectură singulară, fapt care aduce după sine şi o pictură unică. Aşa e şi aici; deşi, în mare, întâlnim scenele tradiționale, structura arhitecturală şi suprafața picturală extrem de generoasă au permis introducerea unor scene iconografice care, în alte condiții, ar fi lipsit. Astfel, întâlnim *Cortul mărturiei*, o temă iconografică prezentă în câteva din bisericile noastre româneşti („Sfântul Nicolae” – Domnesc din Curtea de Argeş, biserica din Căluiu, Biserica Domnească din Târgovişte, precum şi bisericile mănăstirilor „Sucevița” şi „Dragomirna”), pictat însă altfel decât în bisericile amintite, în sensul că nu mai apare pictat în suprafața concavă a Sfântului Altar, ci pe timpanul de sub arcul triumfal, chiar deasupra concii absidei altarului.

[65] *Ibidem*, p. 445.

O altă temă tradițională picturii medievale românești și care a început a fi din nou pusă în valoare este *Imnul acatist*, adică *Acatistul Bunei Vestiri*, care se cântă la Denia sâmbetei din săptămâna a cincea a Postului Mare. De regulă, iconografia *Imnului* cuprinde 24 de scene, după numărul celor 24 de strofe ale acatistului (astăzi, 12 icoase și 12 condace). De regulă, el apare pictat în pronaosul bisericilor (loc în care apare prima dată la biserica Mănăstirii „Cozia", 1388), dar la Biserica „Sfinții Arhangheli" apare pictat în cafasul superior (cel de la nivelul al doilea). Alte scene aparte sunt *Soborul*

Sfinților Apostoli Petru și *Pavel* și *Soborul Sfinților Arhangheli*, pictate în partea răsăriteană a naosului, chiar sub cele două calote din unghiurile de nord-est şi sud-est. Având în vedere hramul bisericii, pe cele patru calote din cele patru colțuri ale naosului apar pictați, în medalioane ample, Sfinții Arhangheli, în timp ce în intradosul bolților de nord şi sud, în medalioane la fel de ample, înconjurate de serafimi și tronuri, apare Iisus Hristos, Emanuel şi Înger de Mare Sfat.

Pomeneşte, Doamne, pe binefăcătorii acestui sfânt locaş ...

La rânduiala Proscomidiei, care precede Sfânta Liturghie, nefiind separată însă de aceasta, preotul scoate apoi o părticică pentru ctitorii și binefăcătorii bisericii, așezând-o (în dreapta sa), lângă părticica de dinaintea ei, sub partea cu semnul KA, și zice: „Pomenește, Doamne, și pe ctitorii și binefăcătorii sfântului locașului acestuia (N)”[66]. Astfel, la binefăcători sunt incluşi atât cei care au ajutat substanțial biserica, cât şi cei care au avut de dăruit doar banul văduvei din *Sfânta Evanghelie* (*Marcu* 12, 41 – 44).

Pe lângă preoții care s-au implicat activ în ridicarea şi finalizarea lucrărilor, amintim aici pe cei care au ajutat, în vreun fel sau altul, la ctitorirea ei. La început, fondurile au fost primite de la domnul George Becali, peste 20 000 de dolari, de la sponsori şi de la Secretariatul de Stat pentru Culte, iar o altă parte importantă a fost susținută de credincioşii din parohie. Încă din anul 1992, au fost emise chitanțe pentru con-

[66] Petre Vintilescu, *Liturghierul explicat*, Editura Institutului Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, Bucureşti, 1998, p. 133 – 134.

tribuțiile anuale și chitanțe pentru construcția bisericii. Erau trimiși câte doi enoriași pe teren, care strângeau pe bază de chitanță sume când mai mici, când mai mari, dar care au ajutat foarte mult. Astfel, s-a putut face față cheltuielilor de tot felul, iar când se terminau banii strânși, lucrările erau întrerupte câteva zile. Cele care au alergat cel mai mult și care au ajuns și la domnul George Becali au fost două doamne în vârstă: Vasilica Corcodel și Victoria Damoc. Din mulțimea donatorilor în bani pentru biserică, poate fi amintită doamna profesor universitar Anca Andrei și fratele acesteia, domnul inginer Gheorghe Andrei, și Marian Camă, domnul Sandu Stănculescu, epitropul parohiei, care plăteau cu regularitate contribuția benevolă.

Nu mai puțin importantă a fost contribuția firmelor: Combinatul Metalurgic de la Târgoviște, firma ARCOM, firma ROMBETON, Monetăria Statului, CCCF, ARTRI, firma CELPI, SC ELECTRO SERVICE LD SRL, firma *Pro Docon*.

Lor li se adaugă membrii Consiliului și Comitetului parohial, apoi toți cei amintiți mai sus și care s-au implicat după talant și după puteri: arhitectul Voicu Florea, părintele Iustin Pârvu de la Mănăstirea „Petru-Vodă", Dumitrașcu Simion, Emil Vucichi, inginerul Mihai Rădulescu, Mihai Pătrașcu, Nicolae Stoica, inginerul Nicolae Rușcă, Gabi Chilat, Victor Enăchescu, Nicolae Berbec, Florin Andrei, Octavian-Beniamin Iancu, Florin Mija, Gică Druță, Dan Moroșanu, Florică Gavriloiu, Vasile Neagu, Grigore Epureanu, Gheorghe Moroșanu, frații Biru: Cazimir, Felician și Ciprian, Armand Lucianu, sculptorii Florin și Iulian David - și mulți, mulți alții, știuți doar de Domnul.

Constantin DUȚU (preot paroh între 1990 și 2008)

S-a născut în oraşul Buzău la 8 mai 1940, fiul Ioanei (din botez, Elena) Burlan şi Filip V. Neagu. În anul 1959, a fost înfiat de o soră a tatălui său, Ileana Duță sau Duțu?, din comuna Cozieni, județul Buzău, unde a început şcoala primară, apoi la şcolile din Stâlpu, Secăria, județul Prahova, Şcoala Nr. 1 din Buzău, şcolile din Sihlea (dincolo de Râmnicu Sărat), Sinaia şi Olăneşti-Sat - toate acestea întrucât tatăl său, fiind milițian, a tot fost mutat cu serviciul dintr-un loc într-altul.

Primul an de liceu l-a urmat în Râmnicu Vâlcea, iar între 1956 şi 1961 a urmat cursurile Seminarului Teologic din Buzău, fiind şef de promoție. Între anii 1961 şi 1964 a urmat la zi primii trei ani la Facultatea de Teologie din Bucureşti, iar anul patru la cursuri fără frecvență, întrucât părintele, după ce s-a căsătorit în anul 1964, a fost hirotonit preot pe seama parohiei din Creveleşti. Din căsătoria cu Mariana Leana are trei copii, Cristina, Teofil şi Felix.

În 1975, a început cursurile de doctorat în teologie sub îndrumarea părintelui profesor diacon Nicolae Balca, la secția *Practică*, specialitatea *Omiletică şi catehetică cu noțiuni de pedagogie*. În anul 1978, a terminat cursurile şi a susținut examenul oral de admisibilitate, iar în 1979 i-a fost aprobat titlul tezei de doctorat: *Panegiricul, ca formă a predicii în trecut şi astăzi. Actualitatea lui pastorală.*

În data de 2 iulie 1990, a susținut examenul de doctorat, avându-l ca îndrumător pe părintele Constantin Galeriu, deoarece părintele Nicolae Balca trecuse la Domnul

de aproape şase ani. După două zile, pe data de 2 iulie 1990, a susținut un examen riguros la Facultatea de Teologie din Iaşi pentru postul de profesor de omiletică şi catehetică, care urma să se înființeze. Între 1990 şi 1991 a fost profesor şi prorector la Institutul Teologic din Iaşi. La 1 septembrie 1990, în prima zi a anului bisericesc, a fost numit paroh la Biserica „Constantin Brâncoveanu", moment din care a început implicarea părintelui, trup şi suflet, în bunul mers al parohiei, până în momentul pensionării sale, în anul 2008.

Tanior-Ștefan ALEXE (preot coslujitor, 2002 – 2014)

S-a născut pe 25 aprilie 1972 în localitatea Poseşti, județul Prahova, din părinții Gheorghe şi Maria, Taina Botezului fiind oficiată în 28 mai a aceluiaşi an, în biserica Parohiei „Sfinții Arhangheli" din Valea Plopului, Protopopiatul „Vălenii de Munte". A urmat cursurile Seminarului Teologic Liceal Ortodox din București, urmate de studii universitare la Facultatea de Teologie „Justinian Patriarhul" a Universității din București (media anilor de studii: 8,37, iar media de licență, 9,75). Studiile postuniversitare de master, la secția *Pastorală și misiune*, le-a urmat în cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă a Universității „Valahia" din Târgoviște.

Pe 25 aprilie 1999 s-a căsătorit civil cu Eugenia Luchiliana Drîgan, Taina Cununiei fiind oficiată în aceeaşi zi, în biserica Mănăstirii „Radu-Vodă", cu hramul „Sfânta Treime" din București, Protopiatul „Sector 3 Capitală" - cu binecuvântarea Patriarhului Teoctist. Dumnezeu le-a dăruit trei băieți: Ioan, Andrei şi Luca - toți trei purtători de nume apostoleşti.

Părintele Tanior-Ștefan Alexe a fost hirotonit diacon de către IPS Teodosie Petrescu cu o zi înaintea prăznuirii

Cuvioasei Parascheva de la Iaşi, în 13 octombrie 2000, pe seama Mănăstirii „Radu-Vodă" din București, slujba având loc în biserica Parohiei „Cernica". Doi ani mai târziu, pe 15 decembrie 2002, a fost hirotonit preot pe seama Parohiei „Sfinții Arhangheli" – Huedin, Protopopiatul „Sector 3 Capitală", slujba având loc în biserica Parohiei „Popa Soare" de către PS Sebastian Pașcanu - care, pe 14 ianuarie în anul următor, l-a hirotesit duhovnic.

Din 2001 şi până în 2018, a obținut toate gradele profesionale clericale. A activat ca Inspector Tehnic al Arhiepiscopiei Bucureștilor (1998 – 2002) și ca profesor de religie la Școala Generală Nr. 71 din București. Ce perioadă??? În anul 2014, a fost transferat ca preot paroh la Parohia „Cuviosul Daniil Sihastru", unde se află şi în prezent.

Florentin-Nectarie ANTASIUC (preot paroh din anul 2008)

Preotul paroh s-a născut în ajunul sărbătoririi Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, pe 25 octombrie 1976, în municipiul Brăila, din părinții Marin şi Rada. Taina Botezului a fost oficiată pe 10 ianuarie 1977 (zi de prăznuire a unui mare teolog ortodox, Sfântul Grigorie de Nyssa) în biserica Parohiei „Făurei", cu hramul „Sfântul Ioan Botezătorul", Protopopiatul „Făurei".

A urmat cursurile Seminarului Teologic „Sfântul Apostol Andrei" din Galați, urmate de studii universitare la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul" a Universității din București, secția *Pastorală*.

Pe 27 octombrie 2001, s-a căsătorit cu Florina Besliu, Taina Cununiei fiind oficiată în aceeaşi zi, în biserica Paro-

hiei „Făurei”, cu hramul „Sfântul Ioan Botezătorul” (aceeaşi în care fusese botezat părintele), cu binecuvântarea PS SEBASTIAN Ilfoveanul. Are doi băieți, Theodor-Adrian, născut pe 6 octombrie 2002, şi Nectarie, născut pe 7 iunie 2009.

A fost hirotonit diacon în data de 16.10.2002, pe seama Parohiei „Iepureşti”, cu hramul „Sfântul Nicolae”, Protopopiatul „Bolintin”, Eparhia Giurgiului, în biserica Parohiei „Şerban-Vodă”, de către IPS Varsanufie. Hirotonirea ca preot a avut loc în data 21.07.2002 diaconia înaintea preoției, e o greşeală pe undeva, pe seama aceleiaşi parohii, în biserica Mănăstirii „Radu-Vodă”, de către IPS Varsanufie, care l-a hirotesit duhovnic în 25 august 2002. Pe 1 septembrie 2002, a fost numit preot paroh la Parohia „Iepureşti”, Protopopiatul „Bolintin”, Eparhia Giurgiului, de unde a fost transferat, în data de 1 noiembrie 2008, la Parohia „Sfinții Arhangheli” – Huedin, Protopopiatul „Sector 4 Capitală”, în postul de preot paroh.

Din 2006 şi până în 2016, a obținut toate gradele profesionale clericale: definitiv (cu media 9,60), gradul II (cu media 9,15) şi gradul I (cu media 9,00).

Ştefan GHERASIM (preot coslujitor din anul 2008)

S-a născut în orașul Pașcani, județul Iași, pe 22 iulie 1975 (zi de prăznuire a Sfintei Maria-Magdalena, cea întocmai cu Apostolii), într-o familie de buni creștini, tatăl, Ilie și mama, Ileana, fiind orfani de război de la vârsta de 10 ani. În ciuda greutăților, au crescut nouă copii, șase băieți și trei fete, părintele Ştefan fiind al nouălea dintre frați. Taina Botezului a primit-o în data de 2 august 1975 în biserica Parohiei „Buda”, Protopopiatul „Pașcani”, județul Iași, cu hramul „Sfântul

Mare Mucenic Gheorghe", primind la botez numele Ștefan. După terminarea claselor primare în localitatea Buda și comuna Lespezi, a urmat cursurile Seminarul Teologic „Mitropolitul Dosoftei" din Suceava, între anii 1991 și 1996, apoi cursurile Facultății de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul" a Universității din București, secția *Pastorală*, între anii 1996 și 2000. A absolvit cursurile de master în cadrul aceleiași facultăți, secția *Pastorație și viață liturgică*, în anul 2003.

S-a căsătorit cu Irina-Geanina Burlă, primind Taina Cununiei în data 29 octombrie 2000 în biserica Parohiei „Sfinții Voievozi" – Grădini, cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil" și „Sfântul Haralambie", Protopopiatul „Fălticeni". Are doi copii: Antonia-Mihaela, născută la 07.06.2002, și Paul, născut la 07.06.2008. A fost profesor de religie începând cu anul 2000 la Liceul „Octav Onicescu", sector 4, București, până în anul 2003.

A fost hirotonit diacon în Catedrala Patriarhală la data 3 martie 2002, pe seama Catedralei Patriarhale, cu hramul „Sfinții Împărați Constantin și Elena" din Arhiepiscopia Bucureștilor, de către Preasfințitul SEBASTIAN Ilfoveanu. În anul 2007, a promovat examenul de selecționare pentru capitală. În perioada 2003 – 2008, a susținut o activitate de voluntariat în cadrul Sectorului „Catedrala Mântuirii Neamului" și apoi a fost angajat din 2008 până în 2010 în cadrul Administrației Patriarhale ca secretar al Compartimentului „Catedrala Mântuirii Neamului – monumente și construcții bisericești". A fost hirotonit preot în data de 30 ianuarie 2008 (de Sfinții Trei Ierarhi), pe seama Parohiei *„Sfinții Arhangheli" - Huedin*, cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil" și „Sfântul Antonie cel Mare", Protopo-

piatul „Sector 4 Capitală”, Arhiepiscopia Bucureștilor, în Catedrala Patriarhală, de către Preasfințitul VINCENȚIU Ploieșteanu, şi hirotesit duhovnic în data 1 februarie 2008 de către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Sub îndrumarea pr. prof. univ. dr. Vasile Stanciu, a susținut teza de doctorat cu titlul *Polihronionul în muzica românească de tradiție bizantină din secolul al XVI-lea până în prezent,* în cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă, Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, obținând titlul de doctor în teologie în anul 2011.

A absolvit cursuri de grafică publicitară în 2010, obținând competența de grafician calculator – modulul *Tehnica DTP* şi *Prepress. Compoziție documente pentru tipar,* iar în 2012 a absolvit cursurile avansate de grafică publicitară, competența de grafician calculator, modulul pentru avansați, tehnica *Rastru* şi *Vectorial.*

În anul 2013, a primit distincția *Diploma omagială* și medalia *Părintele Dumitru Stăniloae,* din partea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel. A publicat articolele *Practici neortodoxe privind săvârșirea Tainei Botezului şi a Sfintei Cununii* în volumul *2011 – Anul omagial al Tainei Sfântului Botez şi al Sfintei Cununii; Funcția misionară a cântării liturgice, cu aspecte practice* în *Ortodoxia,* Anul III (2011), Nr. 2, p. 155 – 180; *Calea crucii – transformarea suferinței în speranță şi unirea omului cu Dumnezeu, Izvorul Vieții,* în *Ziarul Lumina,* 9 septembrie 2013.

Din 2008 până în prezen,t este preot la Biserica „Sfinții Arhangheli” – Huedin, Protoieria „4 Capitală”, și totodată tehnoredactor (din 2010) în cadrul departamentului *Carte pentru copii,* redacția revistei *Chemarea Credinței* a Patriarhiei Române pentru copii și familia creștină.

Victor PREOTEASA (preot coslujitor din anul 2014)

S-a născut pe 4 ianuarie 1980 în municipiul Pitești, județul Argeș, din părinții Simion și Sofia. Taina Botezului a fost oficiată în data de 27 aprilie 1980, în biserica Parohiei „Sfântul Prooroc Ilie", Protopopiatul „Pitești". Studiile liceale le-a urmat la Seminarul Teologic „Neagoe Basarab" din Curtea de Argeș, iar cele universitare la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul" a Universității din București, urmate de cele postuniversitare, la aceeași facultate. Ele au fost urmate de cursul de psihopedagogie specială.

Pe 25 martie s-a căsătorit civil cu 2003 cu Nicuța Radu, iar Taina Cununiei a fost oficiată în data 4 mai 2003 la Catedrala Episcopală, cu hramul „Sfântul Nicolae", Protopopiatul „Galați", având binecuvântarea Patriarhului Teoctist. Dumnezeu le-a dăruit șase copii: Maria (28 decembrie 2003), Ioan (9 decembrie 2005), Dimitrie (21 octombrie 2007), Nicolae și Atanasie (1 februarie 2012) și Antonie (născut de Acoperământul Maicii Domnului, la 1 octombrie 2014).

A fost hirotonit diacon pe 30 mai 2004, pe seama Comunității Surzilor, la biserica cu hramul „Sfântul Ierarh Meletie al Antiohiei", Protopopiatul „Sector 2 Capitală", Arhiepiscopia Bucureștilor, în biserica Sfintei Mănăstiri „Pasărea", de către Preasfințitul VARSANUFIE Prahoveanul, iar a doua zi a fost hirotonit preot tot pe seama Comunității Surzilor, în biserica Sfintei Mănăstiri „Radu-Vodă", de către Preasfințitul Varsanufie Prahoveanul, care l-a hirotesit ca duhovnic în data 5 iulie a aceluiași an.

Pe 30 aprilie 2004, a fost numit preot la Comunitatea Surzilor, la biserica cu hramul „Sfântul Ierarh Meletie al Antiohiei", Protopopiatul „Sector 2 Capitală", unde a rămas

până la 1 iunie 2013, când a fost transferat la Parohia „Cuviosul Daniil Sihastrul", Protopopiatul „Sector 3 Capitală", în postul de preot coslujitor. De aici, a fost transferat, pe 1 iulie 2014, la Parohia „Sfinții Arhangheli" – Huedin, Protopopiatul „Sector 4 Capitală", în postul de preot coslujitor. Are toate gradele profesionale: definitiv (în 2007, cu media 9,43), gradul II (cu media 10, în anul 2012) și gradul I (obținut în anul 2019, cu media 10).

A deținut funcția de profesor de religie la Liceul Teoretic „Nicolae Iorga" (2003 – 2005) și la Școala Specială pentru Hipoacuzici (2005 – 2010), iar din 2011 colaborează cu Agenția de Pelerinaje „Basilica Travel", ca agent de turism.

Gheorghe Rădulescu (pensionat și îmbisericit din anul 2010)

Stelian Lupsor (pensionat și îmbisericit din anul 2010)

Diac. Adrian-Constantin Oancea (din anul 2011).

Personalități teologice care au aparținut parohiei

În Parohia „Sfinții Arhangheli" – Huedin au trăit mai multe personalități, dintre care îi amintim pe cei doi mari profesori de teologie care au locuit pe aceeași scară, în blocul D6 din strada Izvorul Mureșului.

Preot prof. dr. Petre Rezuș (1913 – 1995)

Din rândul profesorilor generației de aur de la Facultatea de Teologie din București, el s-a remarcat ca o „personalitate deosebită, fiind în același timp un teolog de seamă, profesor eminent, dar și un mare scriitor, activitatea cărturărească constituind un domeniu căruia i s-a dedicat cu multă dăruire, realizând o operă variată, care a rămas peste timp, fiind apreciată atât de specialiști, cât și de publicul larg"[67].

S-a născut la Rădăuți, în 1913, și a studiat la Liceul „Eudoxiu Hurmuzachi" din același oraș (1924 – 1931), după care a plecat la Cernăuți, unde a urmat cursurile universitare la Facultatea de Teologie și Facultatea de Litere și Filosofie, ambele din cadrul Universității din Cernăuți (1931 – 1935), obținând licența în 1935, respectiv 1937. S-a specializat în teologia fundamentală și dogmatică, la universitățile romano-catolice și protestante din Oxford, Cambridge, Strasbourg și Viena (ca bursier al Mitropoliei Bucovinei), iar în final și-a susținut *doctoratul* în teologie la Universitatea din Cernăuți, în 1937[68].

La revenirea în țară, a fost hirotonit preot la Parohia

[67] Pr. Nicolae Cojocaru, „Preotul profesor Petru Rezuș, teolog și scriitor", în ziarul *Lumina*, 4 dec, 2013, https://ziarullumina.ro/documentar/preotul-profesor-petru-rezus-teolog-si-scriitor-87120.html.

[68] Mircea Păcurariu, *Dicționarul teologilor români*, Editura Enciclopedică, București, 2002, p. 417.

„Sfântul Vasile" de pe Calea Victoriei din București. Activitatea din învățământ a început la catedra de teologie fundamentală din Caransebeș, unde a înființat biblioteca acestui oraș și revista *Altarul Banatului*. A predat apoi la Facultatea de Teologie din Suceava, iar după decembrie 1948 a fost numit profesor titular la Institutul Teologic de Grad Universitar din București, unde a predat până la pensionarea din anul 1974. Munca de catedră de aici s-a dublat cu demnitatea de director de studii (1948 – 1953), ceea ce a presupus alcătuirea manualelor teologice și păstrarea lor în dosare dactilografiate la biblioteca facultății, publicarea regulată a revistelor centrale și, îndeosebi, conducerea cursurilor de îndrumare pastorală pentru preoți de la Curtea de Argeș[69].

Lucrări importante: Tradiția dogmatică ortodoxă (1939), *Aghiologia ortodoxă* (1940), *Curs de teologie fundamentală* (1942), o ediție cuprinzătoare, dar târzie, volumul *Teologia ortodoxă contemporană* (1989).

A avut o serioasă pregătire de dogmatist. Volumele sale în acest domeniu au avut o periodicitate de aproape unu pe an: *Dezvoltarea dogmatică* (1938), *Tradiția dogmatică ortodoxă* (1939), *Aspecte soteriologice* (1939), *Axiologia ortodoxă* (1940), *Comunicări dogmatice* (1940), *Despre Duhul Sfânt* (1941), *Circulația interconfesională dogmatică* (1944), *Introducere în teologia dogmatică* (1946)[70].

Pe lângă acestea, încă din timpul studenției, a avut preocupări literare, fiind membru al mai multor societăți de

[69] Gheorghe Drăgulin, *Părintele Petru Rezuș, un apologet de seamă*, în *Lumina*, 31 mar, 2011, https://ziarullumina.ro/documentar/parintele-petru-rezus-un-apologet-de-seama-13182.html.

[70] *Ibidem*.

profil[71], publicând lucrări dintre care amintim: *Făt-Frumos-cu-Tichie-de-Aur* (1970), *Dochița-Împărătița. Basme și poezii populare din Țara de Sus* (1972), *Dacă poți râde,* să râzi. Proverbe și zicători din Banat (1974), *Războieni* (roman, 1980), *Ion Creangă, mit și adevăr* (1981), *Mihai Eminescu,* 1983[72]. Din 1980 a fost membru al Uniunii Scriitorilor din România.

Preot prof. dr. Dumitru Popescu (1929 – 2010)

Părintele profesor și academician este o personalitate greu de cuprins în câteva cuvinte. Fost rector și decan al Institutului Teologic Ortodox din București, dogmatist de renume, amintirea sa este și rămâne vie nu doar în sufletul celor care l-au cunoscut și l-au apreciat ca profesor, ci și în paginile lucrărilor de specialitate[73] și ale site-urilor care oferă date despre viața, opera și personalitatea sa[74].

S-a născut de Sfinții Apostoli Petru și Pavel, pe 29 iunie 1929, în comuna Călugăreni, județul Giurgiu, într-o familie preoțească înstărită, tatăl său, Gheorghe, fiind preot paroh. A urmat cursurile Seminarului Teologic Ortodox *„Nifon Mitropolitul"* din București (1940 – 1948). În anul 1948, comuniștii le-au confiscat în mod abuziv averea, i-au alungat din casă, iar tatăl a fost condamnat penal și suspendat din preoție până în 1964. Din această cauză, între 1948 și 1955,

[71] În paginile cărora a publicat cu pseudonime, Volbură și Ion Alion.

[72] Ecaterina Țarălungă, *Dicționar de literatură română*, p. 189; https://www.crestinortodox.ro/dictionarul-teologilor-romani/petru-rezus-84616.html.

[73] Mircea Păcurariu, *op. cit.*, p. 375 – 376.

[74] https://www.crestinortodox.ro/religie/parintele-profesor-academician-dumitru-popescu-148155.html; https://www.crestinortodox.ro/biserica-lume/in-memoriam-parintele-profesor-academician-dumitru-popescu-108110.html; https://ziarullumina.ro/actualitate-religioasa/stiri/parintele-dumitru-popescu-a-trecut-la-domnul-32557.html.

părintele Dumitru Popescu a fost obligat să-şi întrerupă studiile, iar stagiul militar, de trei ani, l-a efectuat la Şinca Veche, în judeţul Braşov, într-un detaşament de muncă forţată.

După 1955, s-a înscris la Institutul Teologic de Grad Universitar din Bucureşti, pe care l-a absolvit în 1959, an în care a devenit doctorandul aceleiaşi facultăţi, până în 1962. Şi-a continuat studiile postuniversitare la Facultatea de Teologie Protestantă din Lausanne, Elveţia (1966 – 1967) şi la Institutul Ecumenic de la Bossey, din Elveţia. Patriarhul Justinian Marina l-a ajutat să studieze la Universitatea Pontificală Gregoriană din Roma, Italia (1968 – 1970), o universitate romano-catolică. În 1972, a obţinut titlul de *doctor în teologie*, specializarea *Teologie dogmatică şi simbolică*, la Institutul Teologic Universitar din Bucureşti, cu teza: *Ecleziologia romano-catolică după documentele celui de al II-lea Conciliu Vatican şi ecourile ei în teologia contemporană* (din comisia de examinare făcând parte doi coloşi ai dogmaticii ortodoxe, pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae şi prof. Nicolae Chiţescu).

A fost prorector şi rector al Institutului Teologic din Bucureşti (1972 – 1980), iar între 1980 şi 1988, în urma unui concurs, a fost ales *director de studii* la *Conferinţa Bisericilor Europene*, cu sediul la Geneva, Elveţia. Între 1988 şi 1992, a fost, din nou, rector al Institutului Teologic din Bucureşti, iar după includerea ei în Universitatea din Bucureşti, decan al Facultăţii de Teologie (1992 – 1996).

Între 1998 şi 2007, a predat cursuri de *dogmatică ortodoxă* la *Institutul Ecumenic şi Patristic* din Bari, de pe lângă Universitatea *„San Tomaso”* din Roma, Italia. Din 2001 a fost ales membru de onoare al *Academiei Române. Sfântul Sinod* al *Bisericii Ortodoxe Române* i-a acordat titlul academic de

decan onorific pentru întreaga sa activitate profesională şi administrativă, iar statul român i-a acordat Ordinul Național *„Steaua României" în grad de Ofițer*. Întreaga sa operă este greu de cuprins în câteva rânduri. Pe lângă cele 11 cărți (dintre care menționăm pe scurt: *Antropologia paulină* (1959), *Teologie şi cultură* (1993), *Dumnezeu şi creația* (2001) și *Omul fără rădăcini* (2001), părintele Dumitru Popescu este autorul unui număr impresionant de 106 studii şi articole publicate în România, 10 lucrări publicate în străinătate şi 13 comunicări susținute în Italia pe teme de teologie[75].

După o suferință îndelungată, a trecut la Domnul pe 10 martie 2010, în a treia duminică a Postului Mare, la Spitalul *„Sfântul Ioan"* din București. După cum remarca Preafericitul Părinte Patriarh DANIEL, „Dumnezeu a rânduit să-l cheme la Sine în această perioadă de *urcuș spre Înviere*, poate tocmai pentru că viața sa, dăruită cu pasiune și jertfelnicie slujirii învățământului teologic și semenilor, devenise ea însăși un *urcuș al teologhisirii* în lumina Crucii și a Învierii lui Hristos ..."

Prin viața și opera sa, părintele profesor Dumitru Popescu va rămâne un model de fidelitate și slujire a Mântuitorului Hristos și a Bisericii Sale, un model luminos și inspirator pentru generația tânără, prin competența sa academică, prin tenacitatea sa, prin noblețea sa sufletească și prin modul în care a reușit, cu înțelepciune și multă dragoste, să îndrume și să formeze generații de studenți, astăzi slujitori ai sfintelor altare sau ai catedrelor de teologie."[76]

[75] https://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-prof-acad-dr-dumitru-popescu/.

[76] Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, „Un teolog creator de sinteze și promotor al dialogului", cuvântul rostit la înmormântarea acad. pr. prof. Dumitru Popescu, https://basilica.ro/cuvantul-preafericitului-parinte-daniel-patriarhul-bisericii-ortodoxe-romane-la-slujba-de-inmormanta-

De la „mahalaua Puțul Înalt" la „Biserica Înaltă"

Căutând strada Puțul Înalt, am constatat că ea are un cod poştal[77] şi că apare undeva, în sectorul 4, dar nu în cartierul Berceni, ci pe la kilometrul 0, în fața Bisericii „Sfântul Gheorghe" – Nou[78]. În zona Brâncoveanu, apare doar strada Puțul cu Tei[79]. Dar amintirea *Puțului Înalt* nu s-a şters din memoria cartierului care, când a crezut mai puțin, atunci s-a văzut împodobit cu o *biserică înaltă*. Cei care văd, pe acelaşi bulevard, două biserici una la distanță mică de cealaltă, una pe Râul Mara, alta pe strada Huedin, şi care se întreabă la ce bun să se ridice atâtea biserici sunt, de regulă, persoane neimplicate activ în viața parohială.

Mai mult, nu cunosc nici informarea Secretariatului de Stat pentru Culte care dezvăluie o situație surprinzătoare, dar reală. Astfel, „credincioşii ortodocşi, care reprezintă 86,45 % din populația României, conform ultimului recensământ (2011), dețin doar 59,9 % din numărul total al lăcaşurilor de cult, iar celelalte culte recunoscute au 40,1 % dintre acestea. Mai mult decât atât, conform situației prezentate de Secretariatul de Stat pentru Culte, Biserica Ortodoxă Română reprezintă de departe cultul cu cele mai puține biserici raportate la numărul de credincioşi, având în medie un lăcaş de cult la 994 de ortodocşi. Dacă avem în vedere că dintre cele 16 403 lăcaşuri de cult ortodoxe la care se face referire, potrivit evidențelor Patriarhiei Române, doar 13 511 sunt parohiale (biserici de parohii şi filii, celelalte fiind capele de cimitir, biserici şi paraclise mănăstireşti),

re-a-acad-pr-prof-dr-dumitru-popescu/.

[77] https://www.coduripostale.com.ro/cod-postal-Strada-Putul-%c3%8enalt-9106/pg-23.

[78] https://harta.bucuresti.rou.ro/strada/strada-putul-inalt_25877/.

[79] https://harta.bucuresti.rou.ro/strada/strada-putul-cu-tei_25875/.

o biserică revine la peste 1 200 credincioşi ortodocşi. Pe de altă parte, este important de observat că, în cei 26 de ani de după 1989, Biserica Ortodoxă Română (care reprezintă 86,45 % din totalul populației) a finalizat construirea a **3 191** de biserici, iar celelalte culte recunoscute (care reprezintă 13,55 % din totalul populației) au edificat un număr de **5 222** locașuri de cult. *Prin urmare, se poate constata faptul că, din numărul total de lăcaşuri de cult construite după 1989, doar 37,9 % sunt ortodoxe* **(s. n.)"**[80]**.**

*

Oricât de grea ar fi crucea, dacă ea e purtată spre slava lui Dumnezeu, toate încercările, oricât de grele ar fi, fie ele şi la limită, pot fi depăşite. Cei care au trudit la crucea ridicării Bisericii „Sfinții Arhangheli" – Huedin nu de puține ori au avut momente de cumpănă, în care părea că drumul s-a închis, că nu mai există nicio portiță de scăpare. Dar toate din rânduială dumnezeiască, pentru ca ei să privească cu mai mare nădejde către Cel Atotputernic: „… Ci noi, în noi înşine, ne-am socotit ca osândiți la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel Ce îi învia pe cei morți. Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta şi ne izbăveşte şi în Care nădăjduim că încă ne va mai izbăvi, ajutându-ne şi voi cu rugăciunea pentru noi, aşa încât darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să ne fie prilej de mulțumire adusă de către mulți, pentru noi …" (*II Corinteni* 1, 9 – 11) - rugăciune de mulțumire care se aduce permanent în biserica Parohiei Sfinților Arhangheli Mihail şi Gavriil de pe bulevardul Brâncoveanu.

[80] Robert Nicolae,*Doar 37,9 % dintre lăcaşurile de cult construite după 1989 în România aparțin Bisericii Ortodoxe Române*, 4.04.2016, https://basilica.ro/doar-379-dintre-lacasurile-de-cult-construite-dupa-1989-in-romania-apartin-bisericii-ortodoxe-romane/.

Sfințirea bisericii

La data de 3 noiembrie 2019, în Duminica a 22-a după Rusalii, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, împreună cu Preasfințitul Părinte Ieronim Sinaitul, Episcop-vicar patriarhal, au oficiat slujba de sfințire a bisericii Parohiei Huedin, Protopopiatul Sector 4 Capitală, cu hramurile „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil" și „Sfântul Antonie cel Mare". Slujba de sfințire a fost precedată de Sfânta Liturghie, săvârșită de PS Părinte Episcop Ieronim Sinaitul, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

La sfințire au participat numeroși credincioși, enoriași și apropiați ai parohiei, ctitori, donatori, precum și reprezentanți ai autorităților locale.

După ample lucrări de restaurare, consolidare și înfrumusețare, realizate din generozitatea unor autorități publice și a credincioșilor și prin purtarea de grijă a slujitorilor sfintei biserici, locașul de rugăciune „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil"-Huedin a îmbrăcat cel mai de seamă veșmânt. Cu multă bucurie în suflete, numeroși credincioși bucureșteni, atât din Parohia Huedin, cât și din parohiile învecinate, au participat la slujba de târnosire.

Biserica – laboratorul învierii

Patriarhul României a spus la final că cea mai mare binecuvântare pentru o parohie este sfințirea bisericii. „Biserica este locul în care noi ne întâlnim cu Dumnezeu cel milostiv, ascultăm Evanghelia iubirii milostive a lui Hristos și învățăm să fim milostivi. Biserica este locul în care primim

iertarea păcatelor. Singura instituție din lumea aceasta care oferă iertarea păcatelor și arvuna vieții veșnice este Biserica. De aceea, o biserică nouă, într-un oraș sau într-un sat, este o nouă poartă a cerului, în care noi ne întâlnim cu iubirea milostivă a lui Hristos, a Sfintei Treimi, a Maicii Domnului și a tuturor sfinților, dar ne unim și prin rugăciune cu toți sfinții din ceruri și pomenim pe toți cei care au trecut la Domnul și ne pregătim pentru Învierea de obște. Biserica este laboratorul învierii, locul în care noi înviem sufletul din moartea păcatului prin pocăință și fapte bune și ne pregătim pentru Învierea cea de obște de la sfârșitul veacurilor, sfințind încă din lumea aceasta sufletul și trupul nostru ca să fie templu al Duhului Sfânt".

Ordine, ranguri și diplome bisericești

Cu ocazia slujbei de târnosire a bisericii Parohiei „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil"-Huedin, Preafericirea Sa a acordat rangul de iconom stavrofor părintelui paroh Florentin-Nectarie Antasiuc și părintelui pensionar Constantin Duțu, fost paroh la această unitate de cult. De asemenea, a acordat rangul de iconom părintelui Victor Preoteasa de la aceeași parohie, părintelui Ștefan (Fănică) Gherasim și părintelui paroh Tanior-Ștefan Alexe de la Parohia „Sfântul Daniil Sihastrul" din Protoieria Sector 4 Capitală.

Preoții pensionari Gheorghe Rădulescu și Stelian Lupșor și diac. Constantin Adrian Oancea au primit din partea Preafericirii Sale Diploma „Anul omagial al satului românesc (al preoților, învățătorilor și primarilor gospodari) și Anul comemorativ al patriarhilor Nicodim Munteanu și Iustin Moisescu și al traducătorilor de cărți bisericești".

Ordinul „Sfinții Martiri Brâncoveni” pentru mireni a fost acordat lui Florin Mija, directorul general al firmei care a suportat o bună parte a lucrărilor de construcție a bisericii parohiale. Ordinul „Sanctus Stephanus Magnus” pentru mireni a fost acordat lui Iordan Istrate, Nicolae Guță și familiei Dorel și Laura Ostafi. Diploma Omagială 2019 a fost acordată lui Gheorghe Andrei, Florin Nanu și Eugeniei Iorgoaia.

Distincția de vrednicie cu chipul Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor, a fost acordată primarului Sectorului 4, Daniel Băluță, şi lui Lazăr Neacșu, consilier în cadrul Consiliului General al Municipiului București. De asemenea, au fost evidențiate atât Consiliul, cât şi Comitetul parohial.

Pentru parohie, Patriarhul României a oferit o cruce de binecuvântare, tămâie naturală din Oman, precum şi mai multe cărți apărute recent la Editurile Patriarhiei Române. La rândul său, preotul paroh i-a oferit Preafericirii Sale o icoană cu Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil.

Din soborul de slujitori au făcut parte preotul Aurel Mihai, vicar eparhial, preotul Dumitru Ştefănescu, consilier eparhial, Sectorul administrativ-bisericesc al Arhiepiscopiei Bucureştilor și părintele protoiereu Ioan Armaș.

PATRIARHIA ROMÂNĂ
Mitropolia Munteniei şi Dobrogei
Arhiepiscopia Bucureştilor
Protoieria Sector IV Capitală
Parohia *Sfinţii Arhangheli* - Huedin

ACT DE SFINŢIRE

Cu vrerea Tatălui, cu lucrarea Fiului şi cu săvârşirea Sfântului Duh, au fost încheiate lucrările de zidire şi pictare a bisericii Parohiei „Sfinţii Arhangheli" - Huedin, cu hramurile „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil" şi „Sfântul Cuvios Antonie cel Mare", din cuprinsul Protoieriei Sector IV Capitală.

Biserica a fost construită între anii 1997-2017. Începute cu binecuvântarea vrednicului de pomenire Patriarh Teoctist, în anul 1997, sub coordonarea preotului paroh Constantin Duţu, lucrările de zidire a sfântului lăcaş au fost finalizate în anul 2017, în vremea arhipăstoririi Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, prin stăruinţa preotului paroh, Nectarie-Florentin Antoniu, a preoţilor slujitori Tanior-Ştefan Alexe, Ştefan Gherasim, Victor Preoteasa şi a diaconului Adrian-Constantin Oancea, cu sprijinul material al enoriaşilor parohiei şi al altor creştini binevoitori.

Biserica Parohiei „Sfinţii Arhangheli" - Huedin este construită în stil bizantin, având formă de cruce şi este prevăzută cu două balcoane supraetajate, amplasate pe peretele vestic al lăcaşului de cult, care deservesc atât ornamental, cât şi acustic, asigurând rezonanţa polifonică a spaţiului sacru.

Cea mai frumoasă podoabă a bisericii este pictura sa murală, realizată în tehnica frescă, în stil neobizantin, remarcându-se prin suprafeţele mari, bine proporţionate şi bogăţia temelor iconografice deosebite.

Biserica a fost sfinţită în ziua de duminică, 3 noiembrie 2019, de către Preafericitul Părinte DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, împreună cu Preasfinţitul Părinte Ieronim Sinaitul, Episcop-vicar Patriarhal, fiind înconjuraţi de un mare sobor de preoţi şi diaconi, în prezenţa multor credincioşi.

†DANIEL
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

† Ieronim SINAITUL
Episcop-vicar Patriarhal

Protopop,

Preot paroh,

Clerici slujitori,

BASILICA.RO

BASILICA.RO

BASILICA.RO

BASILICA.RO

BASILICA.RO

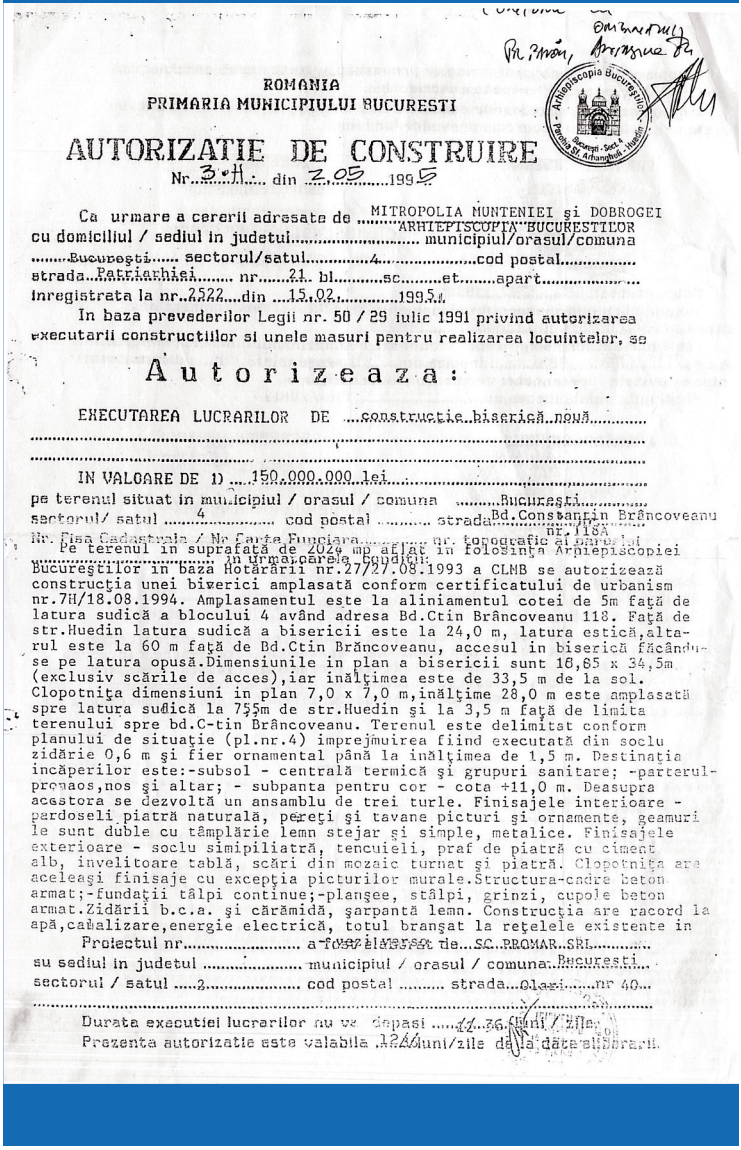

BASILICA.RO

BASILICA.RO

BASILICA.RO

ROMANIA
PRIMARIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

AUTORIZAȚIE DE CONSTRUIRE

Nr. 3*H din 2.05 1995

Ca urmare a cererii adresate de MITROPOLIA MUNTENIEI și DOBROGEI ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR cu domiciliul / sediul în județul ..... municipiul/orașul/comuna București sectorul/satul 4 cod postal ..... strada Patriarhiei nr. 21 bl. ..... sc. ..... et. ..... apart. ..... înregistrată la nr. 2522 din 15.02. 1995.

În baza prevederilor Legii nr. 50 / 29 iulie 1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, se

A u t o r i z e a z a :

EXECUTAREA LUCRĂRILOR DE construcție biserică nouă

.....

.....

ÎN VALOARE DE 1) 150.000.000 lei

pe terenul situat în municipiul / orașul / comuna București sectorul / satul 4 cod postal ..... strada Bd. Constantin Brâncoveanu nr. 118A

Nr. Fișa Cadastrală / Nr. Carte Funciară ..... nr. topografic al parcelei .....

Pe terenul în suprafață de 2024 mp aflat în folosința Arhiepiscopiei ..... în urma aprobării Consiliului Bucureștilor în baza Hotărârii nr. 27/27.08.1993 a CLMB se autorizează construcția unei biserici amplasată conform certificatului de urbanism nr. 7H/18.08.1994. Amplasamentul este la aliniamentul cotei de 5m față de latura sudică a blocului 4 având adresa Bd. Ctin Brâncoveanu 118. Față de str. Huedin latura sudică a bisericii este la 24,0 m, latura estică, altarul este la 60 m față de Bd. Ctin Brâncoveanu, accesul în biserică făcându-se pe latura opusă. Dimensiunile în plan a bisericii sunt 16,65 x 34,5m (exclusiv scările de acces), iar înălțimea este de 33,5 m de la sol. Clopotnița dimensiuni în plan 7,0 x 7,0 m, înălțime 28,0 m este amplasată spre latura sudică la 7,5m de str. Huedin și la 3,5 m față de limita terenului spre bd. C-tin Brâncoveanu. Terenul este delimitat conform planului de situație (pl. nr. 4) împrejmuirea fiind executată din soclu zidărie 0,6 m și fier ornamental până la înălțimea de 1,5 m. Destinația incăperilor este: -subsol - centrală termică și grupuri sanitare; -parterul-pronaos, nos și altar; - subpanta pentru cor - cota +11,0 m. Deasupra acestora se dezvoltă un ansamblu de trei turle. Finisajele interioare - pardoseli piatră naturală, pereți și tavane picturi și ornamente, geamuri le sunt duble cu tâmplărie lemn stejar și simple, metalice. Finisajele exterioare - soclu simipiliatră, tencuieli, praf de piatră cu ciment alb, învelitoare tablă, scări din mozaic turnat și piatră. Clopotnița are aceleași finisaje cu excepția picturilor murale. Structura-cadre beton armat; -fundații tălpi continue; -planșee, stâlpi, grinzi, cupole beton armat. Zidării b.c.a. și cărămidă, șarpantă lemn. Construcția are racord la apă, canalizare, energie electrică, totul branșat la rețelele existente în

Proiectul nr. ..... a fost elaborat de ... SC. PROMAR. SRL .....

au sediul în județul ..... municipiul / orașul / comuna București

sectorul / satul 2 cod postal ..... strada Olari nr 40

.....

Durata execuției lucrărilor nu va depăși 11 luni / zile

Prezenta autorizație este valabilă 12 luni/zile de la data eliberării.

Documentatia tehnica si avizele prevazute, vizate spre neschimbare, c parte integranta din prezenta autorizatie.

Nerespectarea prevederilor autorizatiei atrage pierderea valabilitatii esteia si se va urmari conform prevederilor legii.

PRIMAR GENERAL
CRIN ANTALAICU

SECRETAR
DINU GRIGORESCU

ARHITECT SEF AL
MUNICIPIULUI BUCURESTI
arh. SORIN CABREA

Data emiterii 2.05.1995

Taxa pentru autorizare in valoare de 3000000 lei a fost achitata cu itanta nr. 021340 din 11.05.1995

Prezenta autorizatie a fost transmisa solicitantului direct/prin poste in ta de 11.05.1995 insotita de 1 exemplar(e) din documentatia hnica si avizele prezentate, vizate spre neschimbare.

Prelungit valabilitatea cu 12 luni/zile.

p. PRIMAR GENERAL
PAUL POPEANU
VICEPRIMAR GENERAL

SECRETAR GENERAL
DINU GRIGORESCU

ARHITECT SEF AL
MUNICIPIULUI BUCURESTI
arh.ADRIAN BOLD

Data prelungirii valabilitatii 2.05.1998

Achitat taxa de ..... lei cu chitanta nr. ..... din ..... 199.....

Transmis solicitantului la data de 11.05.1998 direct/prin posta.

i, conform avizelor unităţilor furnizoare. Incălzirea spaţiilor se face :adiatoare alimentate cu agent termic din reţeaua de termoficare din zonă. inizarea de şantier se face doar in limita terenului aflat in folosinţă. :uţia se face conform proiectului intocmit de SC PROMAR SRL conform .slaţiei in vigoare, de care rămân răspunzători beneficiarul proiectantu :xecutantul lucrării.

TITULARUL AUTORIZATIEI LUCRARILOR ESTE OBLIGAT :

a anunte Prefecturii data începerii lucrarilor autorizate, prin trimiterea cu cel putin zile înainte, a formularului anexat autorizatiei.

a anunte organului teritorial al Inspectiei de Stat pentru Calitatea Constructiilor data începerii lucrarilor autorizate, prin trimiterea cu cel putin 30 zile înainte, a formularului anexat autorizatiei.

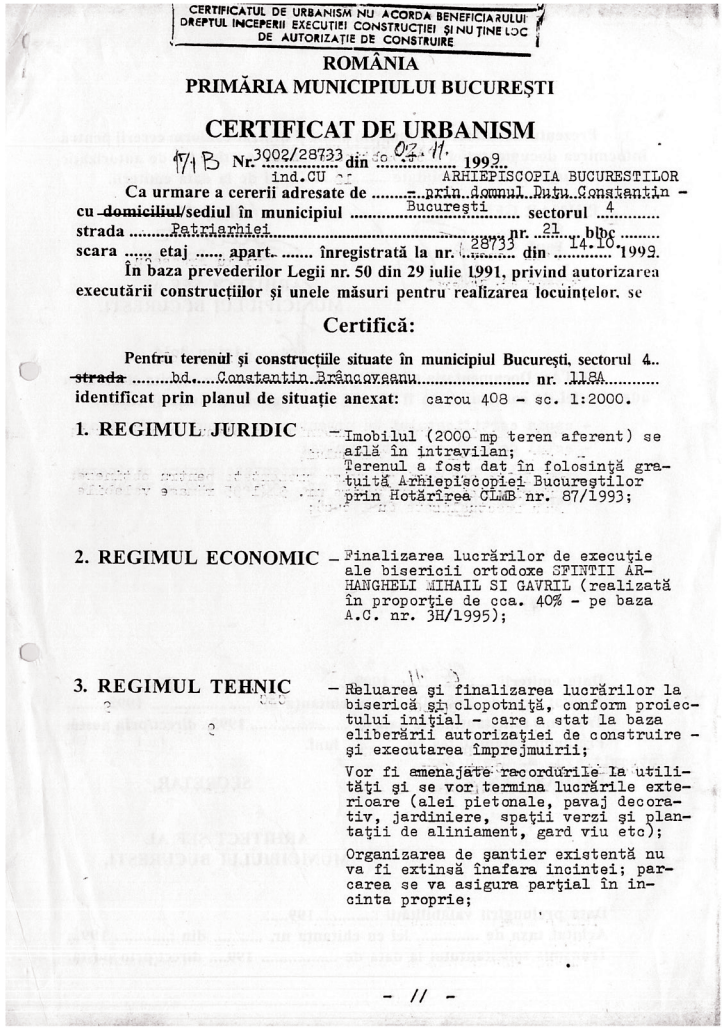
a pastreze in perfecta stare pe santier autorizatia de construire si documentatia vizata spre neschimbare, pe care le va prezenta la cerere, pe toata durata executarii lucrarilor, organelor însarcinate cu exercitarea controlului, potrivit legii.

n cazul in care pe parcursul lucrarilor se vor descoperi vestigii arheologice (fragmente e zidiri, cheopsepante de goluri, fundatii, pietre cioplite sau sculptate, ceramica, inventar onetar, ceramic etc.) se impune luarea, pe loc a masurii de paza si de anunta imediat chiiur- ui autorizatiei, Primaria sau Prefectura, dupa caz.

a pregateasca cailile ramase de utilizarea si protejarea domeniului public, precum si a egiului potrivit normelor generale sa locale.

a transporte la ..... materialele care nu se pot recupera sau olorifica, romase in urma constituirii si ca desfiintare constructiile provizorii de antier dupa terminarea lucrarilor, in limita termenului stabilit prin autorizatia de onstruire.

/aloare lucrarilor pe stabileste pe baza declaratiei solicitantului inscrisa in cererea entru eliberarea autorizatiei de construire. Solicitantul va regulariza taxa pentru utorizatia de construire in termen de 15 zile de la data expirarii termenului de executare stabilit prin autorizatia de construire, in functie de valoarea realizata.

CERTIFICATUL DE URBANISM NU ACORDĂ BENEFICIARULUI DREPTUL ÎNCEPERII EXECUȚIEI CONSTRUCȚIEI ȘI NU ȚINE LOC DE AUTORIZAȚIE DE CONSTRUIRE

ROMÂNIA
PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

CERTIFICAT DE URBANISM

T/1 B Nr. 3002/28733 din 03.11. 1999
ind.CU

Ca urmare a cererii adresate de ARHIEPISCOPIA BUCURESTILOR - prin domnul Putu Constantin - cu ~~domiciliul~~/sediul în municipiul Bucureşti sectorul 4 strada Patriarhiei nr. 21 bloc ..... scara ..... etaj ..... apart. ..... înregistrată la nr. 28733 din 14.10. 1999.

În baza prevederilor Legii nr. 50 din 29 iulie 1991, privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, se

Certifică:

Pentru terenul și construcțiile situate în municipiul București, sectorul 4.. ~~strada~~ bd. Constantin Brâncoveanu nr. 118A identificat prin planul de situație anexat: carou 408 - sc. 1:2000.

1. REGIMUL JURIDIC – Imobilul (2000 mp teren aferent) se află în intravilan;
Terenul a fost dat în folosință gratuită Arhiepiscopiei Bucureștilor prin Hotărîrea CGMB nr. 87/1993;

2. REGIMUL ECONOMIC – Finalizarea lucrărilor de execuție ale bisericii ortodoxe SFINTII ARHANGHELI MIHAIL SI GAVRIL (realizată în proporție de cca. 40% - pe baza A.C. nr. 3H/1995);

3. REGIMUL TEHNIC – Reluarea și finalizarea lucrărilor la biserică și clopotniță, conform proiectului inițial - care a stat la baza eliberării autorizației de construire - și executarea împrejmuirii;

Vor fi amenajate racordurile la utilități și se vor termina lucrările exterioare (alei pietonale, pavaj decorativ, jardiniere, spații verzi și plantații de aliniament, gard viu etc);

Organizarea de șantier existentă nu va fi extinsă înafara incintei; parcarea se va asigura parțial în incinta proprie;

- // -

Prezentul certificat de urbanism poate fi utilizat conform cererii pentru întocmirea documentației pt. obținerea A.C. **nu ține loc de autorizație de construcție și are valabilitate** 12 **luni de la data emiterii.**

p. **PRIMAR GENERAL,**
Paul Popovăț
Viceprimar General

SECRETAR,
Ovidiu Predescu

ARHITECT ȘEF AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI,
Arh. Adrian Bold

NOTĂ: Documentația tehnică, pe baza căreia se va solicita eliberarea autorizației de construire, va fi însoțită de următoarele avize și studii:

- copia certificatului de urbanism și planul anexă vizat;
- actul de deținere a terenului;
- celelalte acorduri și avize prezentate pentru obținerea autorizației de construire nr. 3H/1995 rămase valabile (sau reactualizate după caz);

Data emiterii 02.11. **1999...**
Achitat taxa de 86.000 **lei cu chitanța nr.** CEC 6007-045900 **1999.....**
Transmis solicitantului la data de 2.11 **1999.. direct/prin poștă.**
Prelungit valabilitatea cu ..... luni.
Întocmit arh. M. Creţu/2ex.

PRIMAR GENERAL,

SECRETAR,

ARHITECT ȘEF AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI,

Data prelungirii valabilității .....199.....
Achitat taxa de ..... lei cu chitanța nr. ..... din ..... 199...
Transmis solicitantului la data de ..... 199.... direct/prin poștă.

PROCES VERBAL

Arhiepiscopia Bucureștilor

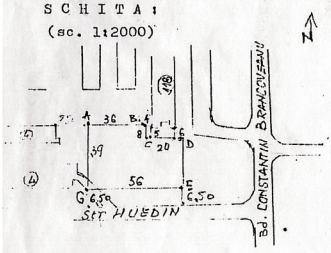
Încheiat astăzi 23.09.1993 cu ocazia predării amplasamentului terenului pentru construirea unei biserici.

Predarea s-a făcut în conformitate cu Hotărârea nr. 27 din 7.08.1993 a Consiliului local al municipiului București anexa 10 și în baza planului anexă la certificatul de urbanism l H,nr. 24469/ 2.07.1993 la SA 21957 întocmit de SC "URBAN PROIECT" SA.

Prezenți:
- ing. Marin Luțu - Director adjunct ADP sector 4 - în calitate de deținător al terenului
- pr. Constantin Duțu - Preot Paroh - în calitate de beneficiar
- ing. Dan Diaconescu - Șef Birou Cadastru - reprezentant al Primăriei sectorului 4

Terenul se află situat în zona blocului de la adresa Bd. C-tin Brâncoveanu nr. 118 și blocului de la adresa str. Huedin nr. 4 și este liber de construcții.

S C H I T A :
(sc. 1:2000)

Punctul A' - E-9,50 m, N-2,0m
Punctul B' - V-4,0m colț bl 118 și 4,0m N
Punctul C' - S de pct. B'-8,0m
Punctul D' - S de colț bl 118 și 4,0 m E
Punctul E' - S -3,0m de pct. D' și V-6,50m de str. Huedin
Punctul G' - S de pct A' 39,0m și 6,5m N de str. Huedin

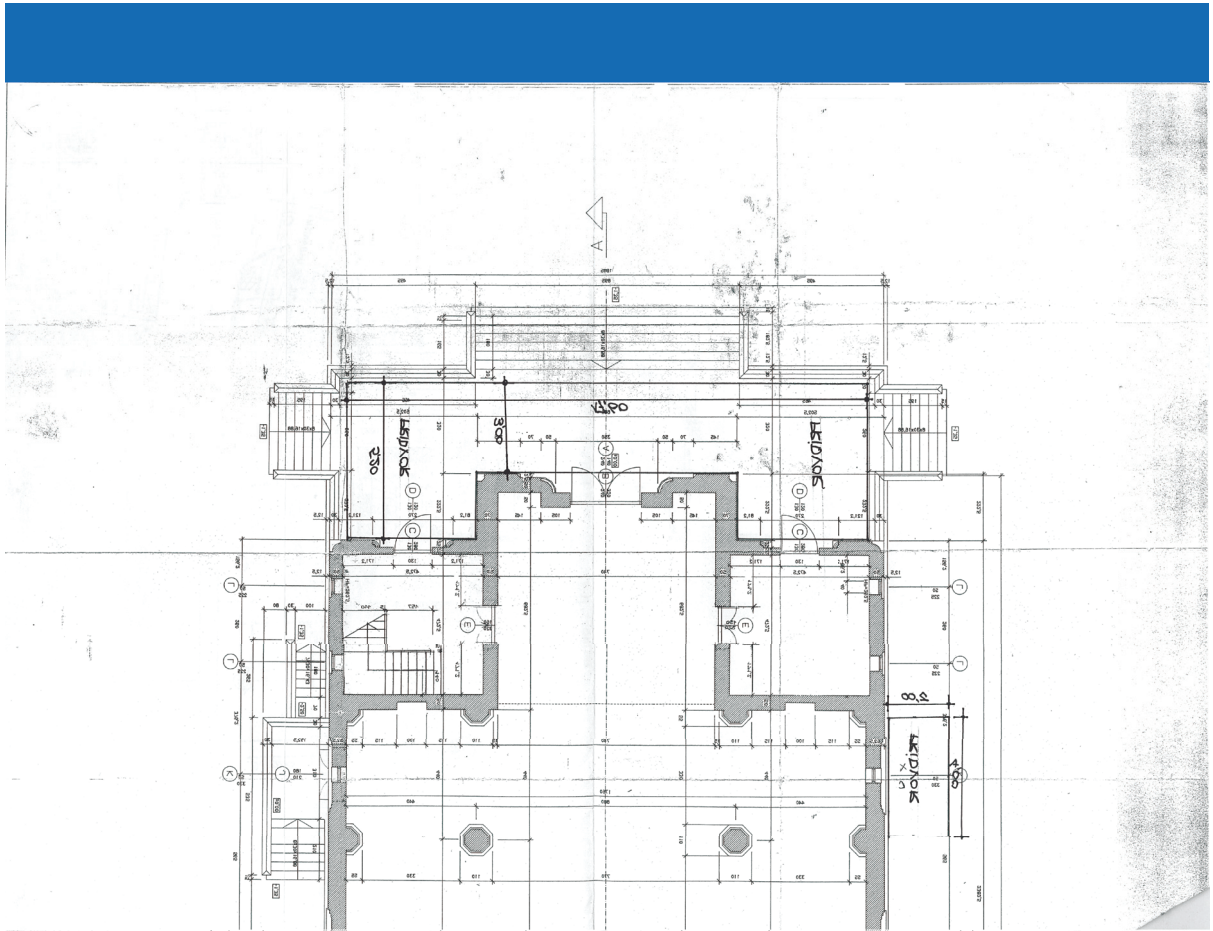
Terenul a fost picheta cu stâlpi de metal și predat beneficiarului

Primăria sectorului 4 București

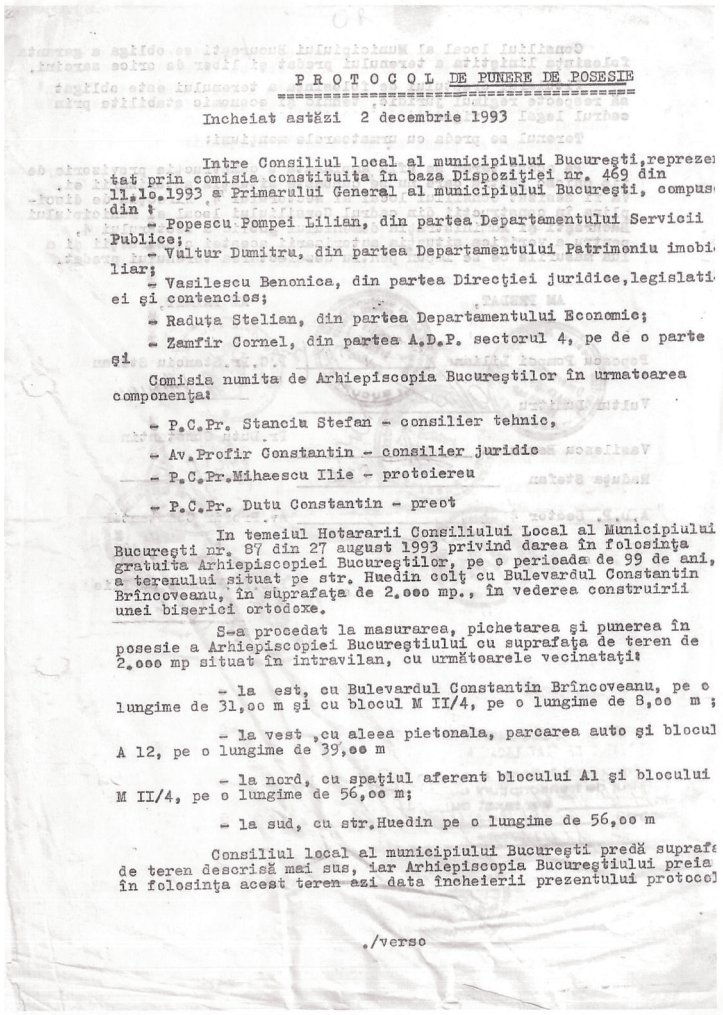
Punctul A _____
B _____
C _____
D _____
E _____
F _____
G _____

Semnătura
Marin Luțu
Constantin Duțu
Dan Diaconescu
Arhitect Dobre ADP

PLAN DE AMPLASAMENT ȘI DELIMITARE
A IMOBILULUI PENTRU ÎNSCRIERE
Scara 1:500
Județul (Municipiul): ..... Numele și prenumele proprietarului:
Localitatea (sectorul): ..... Cetățenia: .....
Codul poștal: ..... Domiciliul: .....
Adresa corpului de proprietate: Str. ..... Nr. .....
Str. ..... Nr. ..... Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. ..... Localitatea ..... Sector .....
Nr. cadastral al corpului de proprietate ..... Județul .....
CALCULUL SUPRAFEȚEI Biserici
NR. PUNCT X Y
41 5009,00 3946,14
12 5013,40 3974,83
13 5009,46 3974,05
14 5009,19 3973,32
15 5008,96 3973,11
16 5005,91 3979,35
17 5004,29 3979,65
18 5004,83 3979,08
19 5001,65 3977,26
20 4999,89 3978,60
21 4996,83 3973,04
22 4995,59 3974,16
23 4995,96 3974,46
24 4995,48 3968,38
25 4995,25 3965,74
26 5003,60 3944,45
27 3964,38 3947,05
SUPRAFAȚA = 560,07 m²
CALCULUL SUPRAFEȚEI TERENULUI
NR. PUNCT X Y
1 5035,01 3938,36
2 5028,03 3961,79
3 5013,98 3982,07
4 5014,96 4003,01
5 4975,51 4006,41
6 4972,84 3938,47
SUPRAFAȚA = 3306,69m²
CALCULUL SUPRAFEȚEI CLOPOTNIȚEI
NR. PUNCT X Y
7 4984,49 3993,22
8 4984,50 4000,26
9 4977,48 4000,62
10 4977,48 3993,23
SUPRAFAȚA = 48,10m²
COORDONATELE PUNCTELOR
NR. PUNCT X Y
32 5035,20 3960,2
33 5026,20 3961,19
34 5013,98 3982,34
35 5013,32 3959,60
36 5012,80 3983,94
37 5016,61 3984,12
38 5011,23 3999,04
39 5003,59 4031,72
40 4977,60 3995,37
28 5004,16 3990,26
29 5001,20 3989,00
30 5001,17 3988,70
31 5014,93 3988,13
Bloc
Bloc
Bloc
STR. HUEDIN
52,42m
18,48m
67,69m
26,96m
39,97m
Numele și prenumele executantului: ing. LOGHIN OVIDIU
Semnătura și ștampila
MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE
CERTIFICAT DE ATESTARE
AUTORIZAȚIA Seria B Nr. 1238
Categoria LOGHIN OVIDIU
O.N.C.G.C.

PRIMĂRIA MUNICIPIUL BUCUREȘTI
CERTIFICAT DE URBANISM
PRIMAR - s.r.l.
PROIECT CONSTRUCȚIE BISERICA
STR.HUEDIN, SECTOR 4, BUCUREȘTI
PROIECT DE EXECUTIE
PLAN COTA ±0,00
PARTER
PRONAOS
4,00
2,00

P R O T O C O L DE PUNERE DE POSESIE

Incheiat astăzi 2 decembrie 1993

Intre Consiliul local al municipiului Bucureşti,reprezentat prin comisia constituita în baza Dispoziţiei nr. 469 din 11.10.1993 a Primarului General al municipiului Bucureşti, compusă din :

- Popescu Pompei Lilian, din partea Departamentului Servicii Publice;
- Vultur Dumitru, din partea Departamentului Patrimoniu imobiliar;
- Vasilescu Benonica, din partea Direcţiei juridice,legislativei şi contencios;
- Raduţa Stelian, din partea Departamentului Economic;
- Zamfir Cornel, din partea A.D.P. sectorul 4, pe de o parte

şi

Comisia numita de Arhiepiscopia Bucureştilor în urmatoarea componenţa:

- P.C.Pr. Stanciu Stefan - consilier tehnic,
- Av.Profir Constantin - consilier juridic
- P.C.Pr.Mihaescu Ilie - protoiereu
- P.C.Pr. Dutu Constantin - preot

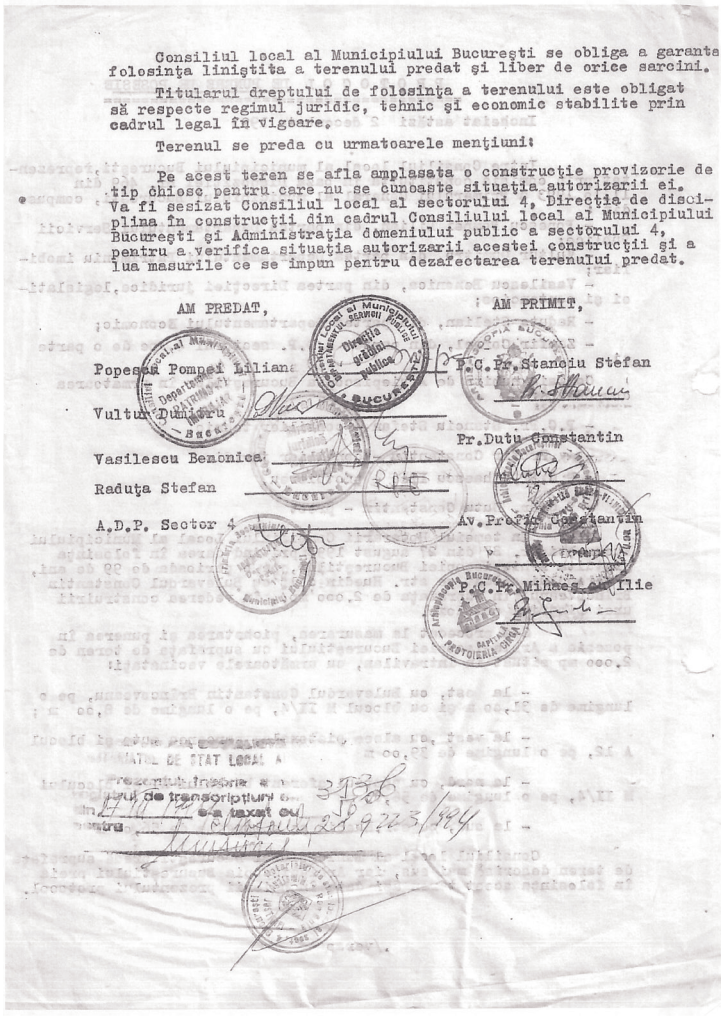
In temeiul Hotararii Consiliului Local al Municipiului Bucureşti nr. 87 din 27 august 1993 privind darea în folosinţa gratuita Arhiepiscopiei Bucureştilor, pe o perioada de 99 de ani, a terenului situat pe str. Huedin colţ cu Bulevardul Constantin Brîncoveanu, în suprafaţa de 2.000 mp., în vederea construirii unei biserici ortodoxe.

S-a procedat la masurarea, pichetarea şi punerea în posesie a Arhiepiscopiei Bucureştiului cu suprafaţa de teren de 2.000 mp situat în intravilan, cu următoarele vecinataţi:

- la est, cu Bulevardul Constantin Brîncoveanu, pe o lungime de 31,00 m şi cu blocul M II/4, pe o lungime de 8,00 m ;
- la vest ,cu aleea pietonala, parcarea auto şi blocul A 12, pe o lungime de 39,00 m
- la nord, cu spaţiul aferent blocului A1 şi blocului M II/4, pe o lungime de 56,00 m;
- la sud, cu str.Huedin pe o lungime de 56,00 m

Consiliul local al municipiului Bucureşti predă suprafaţa de teren descrisă mai sus, iar Arhiepiscopia Bucureştiului preia în folosinţa acest teren azi data încheierii prezentului protocol

./verso

Consiliul local al Municipiului Bucureşti se obliga a garanta folosinţa linistita a terenului predat şi liber de orice sarcini.

Titularul dreptului de folosinţa a terenului este obligat să respecte regimul juridic, tehnic şi economic stabilite prin cadrul legal în vigoare.

Terenul se preda cu urmatoarele menţiuni:

Pe acest teren se afla amplasata o construcţie provizorie de tip chioşc pentru care nu se cunoaste situaţia autorizarii ei. Va fi sesizat Consiliul local al sectorului 4, Direcţia de disciplina în construcţii din cadrul Consiliului local al Municipiului Bucureşti şi Administraţia domeniului public a sectorului 4, pentru a verifica situaţia autorizarii acestei construcţii şi a lua masurile ce se impun pentru dezafectarea terenului predat.

AM PREDAT,

Popescu Pompei Lilian

Vultur Dumitru

Vasilescu Beronica

Raduţa Stefan

A.D.P. Sector 4

AM PRIMIT,

P.C. Pr. Stanciu Stefan

Pr. Dutu Constantin

Av. Profir Constantin

P.C. Pr. Mihaes [illegible]ilie

CUPRINS

O biserică de cartier, o filă de poveste bucureşteană 3

De la sat la oraş - extinderea capitalei 5

Un bulevard cu nume de martir - Constantin Brâncoveanu 12

Microraionul Nițu Vasile şi cartierul Berceni 15

O corăbioară pentru o mare de suflete - prima parohie Constantin Brâncoveanu 22

O biserică pentru un ocean de suflete 28

Primii paşi spre cer: Turnul clopotniță 29

Golgota zidirii - de la temelie la „Biserica albă" 32

Arhitectura şi pictura bisericii 39

Pomeneşte Doamne pe binefăcătorii acestui sfânt locaş ... 44

Preoți slujitori, de ieri şi de azi 46

Personalități teologice care au aparținut parohiei 54

De la „Mahalaua Puțul Înalt" la „Biserica înaltă" 59

Sfințirea bisericii 61

ANEXE 64